

„Najbolje u Antiohiji naučila učinka Kristianstva.“ — Cipele 11.20

Antiohija

septembar/oktobar 2018.

broj 155

Blago čovjeku koji ne ide na vijeće bezbožničko, i na putu
grješničkom ne stoji, i u društvu nevaljalih ljudi ne sjedi.

PSALAM 1.1

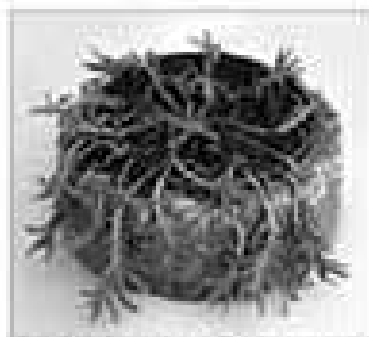
Želimo da vas podsjetimo na veoma važnu stvar. Antiohija nije i ne bi trebalo da bude zamjena za svakodnevno čitanje i proučavanje Biblije. Redovno čitanje i proučavanje Biblije (kao i molitva) su veoma važni za naš lični odnos sa Bogom i duhovni rast.

Ukoliko pronadete greške u Antiohiji, molimo vas da imate razumijevanja. Ono što ne valja odbacite, a ono što je dobro prihvatite.

**Želimo vam puno Božijih blagoslova
dok budete čitali ovaj broj...**

**Dok je dan, treba da činiš dela
Onoga koji te je poslao. Dolazi
noć, kad niko ne može da rodi.**

JOVAN 9:4

Bečevski fotografija: Tada Čirni, Banjaluka

**Najbolje vrijeme za sadnju drveća je bilo
prije 20 godina.
Drugo najbolje vrijeme je sada.**

Ovaj broj Antiohije sa svojim donacijama potopli pojedinci iz Banjaluka, Beograda i Novog Sada.

Izdavač: Evanđeoska crkva Banjaluka | Adresa: Poljski kol 34, 78102 Banjaluka

Telefon/SMS: +387 (0)65 535 931 | E-mail: bd@bkc.net

Teh. priprema: E-dizajn, Banjaluka | Štampa: Mineva, Srebrenica | Tiraž: 1000

PRIHVATI ISUSA

Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda...

Isus kaže:

„Ja sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

Biblija kaže:

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprostiti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nade zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.

Javi nam se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

BOŽJI NAUMI U NAŠIM STRADANJIMA

Aleks je bio predani duhovni radnik. Ipak, suočio se jakim depresijom koja ga je otuđivala od ljudi. Naime, davno potisnuta noćna mora je podivljala u njegovim sećanjima. Nje ga su kao dečaka silovali nekoliko mladića. Njegov brak i služba počeli su silno da pate zbog toga. Posle tri meseca potpuno nebiblijske terapije, sa tek nešto poboljšanja, odlučio se da potraži pomoć hrišćanskog savetnika.

Brzo su otkrili da je korenu problema u Aleksu bes protiv Boga i njegove dobrote. Sve to je provalilo u mnogim sumnjama i prigovorima. Prethodni savetnik, nehrišćanin, preporučio mu je knjigu koja se bazirala na stavu da je sasvim u redu da je besan na Boga. Autor je preporučivao izlivanje besa bez kontrole, pa i ideju „oproštenja Bogu“. Srećom, Aleks je na vreme posumnjao u sve to i ogradio se stečenim biblijskim refleksom u zadnji čas.

U čemu je bio njegov problem? Kao i većina nas, Aleks je Božiju dobrotu i providnost merio svojim ličnim standardima. Uz pomoć pravog duhovnog savetnika počeo je da ispravno sagledava postupke svog nebeskog Oca.

Svoj bolni doživljaj silovanja je stavio u svetlo biblijskih kategorija. Jutro nove nade počelo je da sviće u njegovoj duši. Proučavao je odeljke Jak. 1,1-12; 2. Kor. 1; knjigu o Jovu i Josifov život prema Postanku 37-50. Posebno mu je Psalam 77 – psalam Davidove patnje – postao dragocen. Služeći se rečima ove molitve, Aleks je sročio sopstvenu iskrenu ispovest patnje. To mu je pomoglo da se vulkan provaljenog besa ne protvori u opore optužbe na Božiji račun. Nije krivio Gospoda za bolni događaj već je svoja pitanja izrekao na biblijski način: „Gde si, o Gospode!? Gde si bio kada su mi to radili? Da li je i tebe bolelo kao i mene tada? Šta si tada preduzeo?”

Sva ova pitanja su zahtevala ozbiljna savetovanja u nizu dušebrižničkih susreta. Aleks je počeo da uviđa da je Gospod sve vreme njegovog života bio tu, uz njega. Iako u to vreme ni-

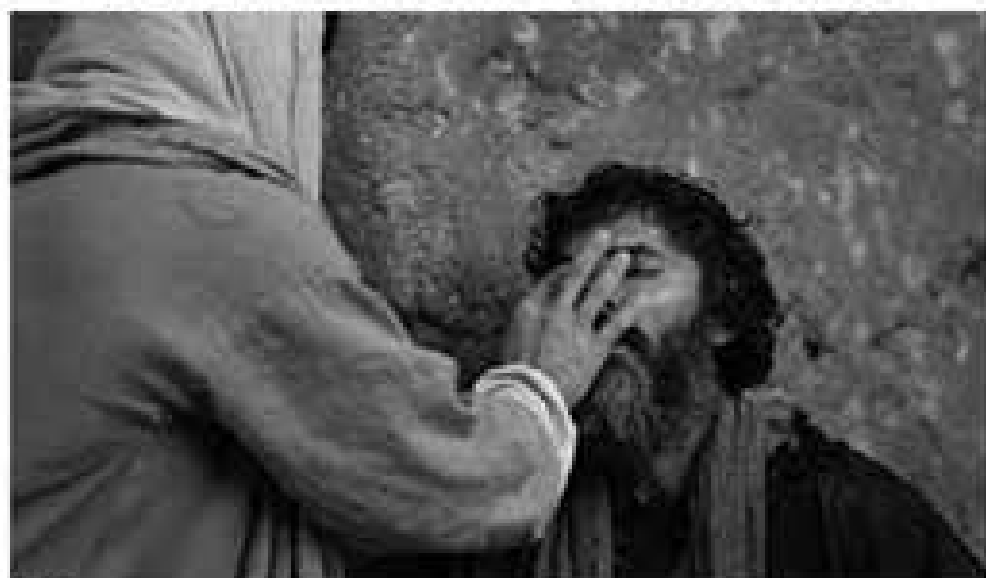
je bio vernik, shvatio je veličinu izbora blagodati koja ga je i tada milostivo podržavala. Savetnik mu je pomogao da shvati nešto veoma važno: Bog se gnevi na one koji su ga zlostavljali i jednom će im suditi za to (Rim. 12,19). Proučavanje Božijeg smilovanja mu je pomoglo da vidi Božije suze koje su tekle zajedno s njegovim dok su ga zlostavljali. Prihvatio je da je Bog imao svoje suverene i dobre razloge kada je sve to dopustio.

Koje razloge svoje patnje je Aleks uočio? U pravom redu, to da je Bog oduvek želeo da mu se približi, da ga Aleks potraži i pozove u pomoć. Drugo, užas koji je doživeo, naučio ga je da se pouzda u Boga a ne u sebe. Treće, Gospod ga je kroz patnju učinio osetljivim za patnju drugih ljudi, za stradanja bilo koje vrste. Opremio je Aleksa da sa puno saosećanja, mudrosti i uspeha služi napaćenima. Danas je on ponizni Hristov sluga drugim ljudima.

Robert D. Džons
iz knjige

Donesi Bogu svoje sumnje i zbunjenosti
Preveo i priredio
Zarko Đurđević, Beograd

BOŽJI PLAN ZA ISCJELJENJE

Kada se čovjek u svojoj neposlušnosti odvratio od Boga, izgubio je blagoslov i Božiju zaštitu. Čovjek je tako dospio pod prokletstvo i vlast sotone. Tako je sotona mogao da donese slabost i bolest ljudskom tijelu.

Bog je u svojoj milosti ipak želio da blagoslovi čovjeka, Bog i dalje želi da spasi čoveka od njegovog grijeha i bolesti. Isus Hrist je ponio naše grijeha i bolesti kada je umro za nas na krstu. Ovo je radosna vijest o spasenju.

Zbog toga, mi vjerom u Isusa možemo da primimo fizičko iscjeljenje naših tijela, baš kao i

oproštenje i mir za naše duše.

„On je u svom telu poneo naše grehe na drvo, da mi, umrevši gresima, živimo za pravednost. Njegovim ranama ste iscjeljeni.“ (1. Petrova 2:24)

Iscjeljenje naših tela dolazi od Boga. Mi možemo da primimo iscjeljenje kada:

- Čujemo Riječ Božiju;
- Vjerujemo u Riječ Božiju;
- Imamo vjeru i dozvolimo Svetom Duhu da ispuni naša tijela vaskršlim životom Isusa Hrista.

Šta više, mi možemo da ponudimo iscjeljenje i oslobodjenje drugim ljudima u ime Isusa.

Oslobođenje znači biti slobodan od nečistih duhova. Postoje dva glavna načina kako možemo da ponudimo iscjeljenje i oslobođenje drugima. Možemo to učiniti tako što ćemo:

- *Položiti svoje ruke na bolesnu osobu i moliti se s njom;*
- *Dovesti crkvene starešine da je pomažu uljem u ime Isusa.*

Ako djelujemo u vjeri na ovaj način, Bog će raditi kroz nas i

potvrditi istinitost Njegove Reči čudima iscjeljenja i oslobođenja.

„A ovi znaci će pratiti one koji poveruju: u moje ime će isterivati demone; govoriće novim jezicima; uzimaće zmiје rukama; ako popiju nešto smrtonosno, to im neće nauditi; polagaće ruke na bolesne i ovi će se osećati dobro.“ (Marko 16:17-18)

Derek Prince

Život koji živimo

je dar od Boga i kao takav je vrijedan. Vrijednost naših života se ogleda u tome da nas je On stvorio, a nakon što smo zbog grijeha izgubili onaj praiskonski, isprva planirani odnos sa Njime, On nas je iskupio od kazne koja sleđuje za grijeh.

Ispred svih nas se postavlja pitanje kako koristimo život koji nam je darovan? Nehrišćanima i hrišćanima podjednako. Odgovornost hrišćana nije nestala kada su postali djeca Božija. Naprotiv, time je odgovornost uvećana, jer koliko tek oni koji Ga poznaju imaju razloga da žive na pravi način, i koliko tek oni treba da čine ispravne stvari koje su po Njegovoj volji.

Svi smo od Boga dobili na poklon život da ga živimo, neko duži, neko kraći, ali smo svi odgovorni za to kako ga provodimo. Bog očekuje da imamo zajedništvo sa Njim jer nas je zbog toga i stvorio. Od nas koji smo postali Njegova djeca očekuje da se vladamo po Njegovoj volji, živimo svet i čestit život da bi mogao da nas upotrijebi na slavu svog imena i da blagoslovi druge ljude kroz nas.

888

SVI NAS MRZE

Evandeoski hrišćani su skoro univerzalno omrznuti. Postoje li dobri razlozi za to?

Ne znam zašto je neko mislio da je neophodno napraviti anketu da bi se vidjelo kojim grupama je društvo najmanje naklonjeno, ali postoje rezultati. Dok su se serijske ubice i poreski inspektori smjestili u vrh ljestvice, za petama su im evandeoski hrišćani. Ne bilo koji hrišćani. Ne rimokatolici. Ne svi hrišćani, nego evandeoski hrišćani.

Ako ste kao ja, onda imate tri reakcije na ovu vijest. Prvo, skloni ste da krivite medije. Skoro svaki prikaz evandeoskog hrišćanina na televiziji ili u filmovima čini da izgledamo kao najgora verzija svakog stereotipa kojeg se plašimo. Naravno, ne možemo očekivati da vodeći mediji preuzmu spašavanje evandeoskog javnog imidža, a danas svaka postojeća grupa ima čitav niz raznih žalbi o tome kako su prikazani u medijima. Radi se o

javnoj percepciji biblijskih vjernika, a ne toliko o osvetti medija.

Druga reakcija je ono što obično jedni drugima govorimo da bismo se uvjerali da smo ipak u redu. „To je Jevanđelje“, kažemo jedni drugima. Evandeoski hrišćani su identifikovani sa porukom koju niko ne želi da čuje, i zato ne dobijaju naklonost. Ako ne vjerujete u ovo, pogledajte šta se dešava kada se evandeoski vođa pojavi u TV emisiji. To je kao kad se svježe meso baci gladnim lavovima, bez obzira da li je dotični evanđelist drzak ili divan. (Vidao sam neke od najfinijih evanđelista kako su rastrgani u ovakvim prilikama, uključujući i liberalne koji su podlegli suprotnoj strani.)

Nikada se ne bih protivio osnovnoj pretpostavci ovakvog opažanja. Vidio sam da je to istina previše puta. Oni su razapeli Isusa. Dovoljno rečeno. Ali iako je ovo istina, suviše pojednostavljeno bi bilo na ovaj način objas-

niti generalni rastući prezir prema evanđeoskim hrišćanima u našem društvu. Tako se objašnjava jedna stvar, ali mnoge druge stvari ostaju neobjašnjene. To nas može zaslijepiti da ne vidimo svoje vlastito ponašanje. Kao stanovnici Jerusalema koji su bili ubijedeni da njihov grad ne može pasti jer je tamo bio hram, evanđeoski hrišćani mogu objasniti ovu nenaklonost kao reakciju na Jevanđelje a zatim biti slijepi za one dodatne stvari koje, uz Jevanđelje, stvaraju opravdanu netrpeljivost.

Treća reakcija spoznanja krivice je da je evanđeoske hrišćane često vrlo lako ne voljeti iz mnogih očitih razloga. Mnogi evanđeoski hrišćani tačno znaju ono što istraživanje bilježi jer i sami osjećaju isto to. Svi mi posmatramo, u drugima i u sebi, izrazito evanđeoske mane: licemjerje i padove. Nadali smo se da će naši dobri stavovi pokriti ove nedostatke, ali to je bila još jedna samoobmana.

Lako je reći da ljudi ne vole hrišćane zato što u stvari ne vole hrišćansku poruku, ali to prosto ne drži vodu u stvarnom svijetu. To može biti istina za hrišćane koje ne poznaješ, ali hrišćani koje poznaješ mogu da ti olakšaju ili otežaju da ih ne voliš. Na

primjer, taj hrišćanin s kojim se voziš može vjerovati ono u šta drugi odbijaju da vjeruju, ali njegov život pruža moćno dejstvo protiv svake predrasude usmjerene protiv njega. Hiljadama misionara se suprotstavljalo samo zato što su hrišćani. Ali stotine hiljada su živjeli živote koji su krasili Jevanđelje privlačnim, ljupkim ponašanjem punim ljubavi. Bivšeg predsjednika naše škole su cijenili muslimani tokom i poslije šestogodišnjeg boravka mirovnih trupa u Iranu, vremenu tokom kojeg je svaki dan govorio o Jevanđelju muslimanima i vidio mnoge koji su povjerovali Hristu. Činjenica da je Jevanđelje prodrlo u mnoga neprijateljska okruženja je dokaz sile Duha Svetog, ali i dokaz da jedan od načina na koji Duh Sveti radi je da u hrišćanima pokazuje plodove ljubavi, mira, strpljivosti, ljubaznosti, nježnosti i samokontrole.

Nas mrze, od nas prave karikature, izbjegavaju nas i ne vole zato što često mi to i zaslužujemo. Tako. Rekao sam to i drago mi je što jesam. Donosim svoj spisak zašto su evanđeoski hrišćani među najomraženijim osobama u Americi:

1. Hrišćani postavljaju visoke standarde ponašanja za druge, a

Nismo zdravi i srećni koliko se prikazujemo. Realnost slomljenih brakova među hrišćanskim poznatim ličnostima ističe nemogućnost hrišćana da se suoče sa sopstvenom slomljenošću. Postoji li neki razlog što se pretpostavljalo da su Sendi Peti (Sandi Patti) i Ejmi Grant (Amy Grant) bili imuni na propadanje braka? Zašto ih njihovi razvodi čine izgnanicima? Činjenica je da su mnogi evangeoski hrišćani u dubokom poricanju oko toga šta zapravo znače nemoral i grijeh. Svijet možda ima slične probleme poricanja, ali ja mislim da nas ne mogu ni dosegnuti po pitanju duhovnog omotača. Ekipa u lokalnoj kafani možda ima probleme, ali često su miljama ispred hrišćana u realističkim odsjecima za ljudskost. Možda treba da nas žale, ali činjenica je da, kako situacija postaje sve očiglednija, oni nas ne vole.

5. Mi govorimo o Bogu na načine koji su suviše poznati i čine da se ljudi osjećaju nelagodno. Evangeoski hrišćani konstantno govore o „ličnom odnosu“ sa Bogom. Mnogi evangeoski hrišćani govore kao da Bog priča s njima i vodi ih za ruku kroz život na način koji samo dotična osoba može shvatiti. Hrišćanska svjedočanstva mogu dati čast Bogu i otvoriti pogled u realnost hriš-

ćanskog iskustva, ili mogu zvučati kao psihološki trik da bi se promovisala samobitnost.

Evangeoski hrišćani su se uhvatili u koštac sa svojom tendencijom da komercijalizuju Boga. Svijet je mnogo više svjestan kako se Bog „koristi“ da bi se dostigli lični ili grupni ciljevi nego što će većina evangeoskih hrišćana priznati. Evangeoski hrišćani mogu poreći da su komercijalizovali Boga u političkom, finansijskom ili kulturnom smislu, ali svijet zna bolje od toga. Kako neko ko nije vjernik shvata da je korist od Isusa novi automobil, politička pozicija ili proizvod?

U mojoj službi, posmatrao sam kako je teško evangelizirati budiste. Jedan od razloga za to je što budisti pretpostavljaju da, ako si ozbiljan po pitanju svog religijskog iskustva, postaćeš monah! Kada on vidi američke hrišćane kako govore o odnosu sa Bogom, a ne vidi odgovarajući učinak na život, on pretpostavi da je ta religija jednostavno izraz kulture ili grupnih vrijednosti. Može se reći da je to njegov odgovor, jer ne razumije određene osnovne činjenice o Jevanđelju, ali takođe treba da shvatimo i istinu koja se posmatra! Umjesto da budemo ljudi koji su duboko promijenjeni, mi smo

ljudi koji teže ka tome da koriste Boga da bi promijenili druge ljude ili naš svijet, da bi nam bilo potaman.

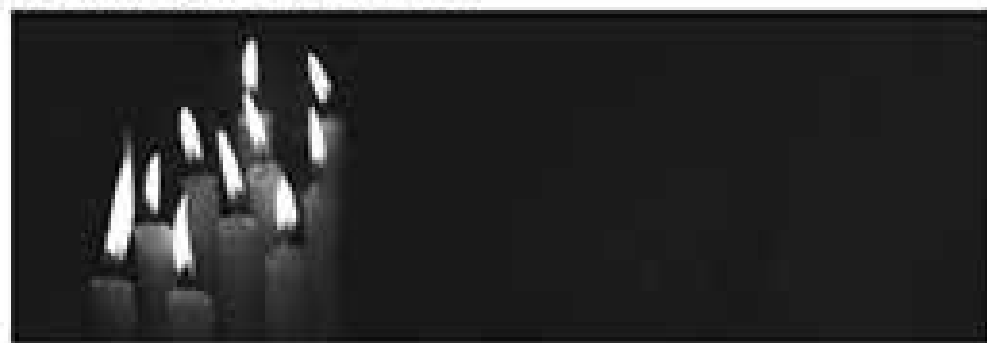
6. Evandeoski hrišćani su prespori da se odvoje od onoga što je loše. S obzirom da je naša religija moralna, i mi često reklamiramo našu sigurnost kada se radi o moralnim pitanjima, čini se bizarno licemjerno što se taj osjećaj za moral tako neredovno primjenjuje.

Primjećujem da su moji evandeoski prijatelji posebno otporni po ovom pitanju, ali trenutna Trent Lot afera* pojednostavljuje ovo. Lot kaže da on sada odbacuje odanost segregaciji ili simbolima segregacije. Odjednom, on vidi dobar smisao u mnogo stvari kojima se do sada protivio. Bizarno, Lot stoji iza svog evandeoskog hrišćanstva kao objašnjenje za svoju iznenadnu okrenutost rasnoj osjetljivosti.

Gledajući ovaj spektakl, postoji mnogo reakcija, ali ono što me interesuje je kako je Lotovo

hrišćanstvo vidljivo samo sada kada se klata iznad političkog pakla. Gdje je bio sav ovaj osjećaj za moral u 1960-ima? Gdje je bio prije deset godina? Zašto se čini da Lot koristi svoju religiju samo kad mu je zgodno? Nije moja stvar da sudim šta se dešava između Lota i njegovog Boga, ali njegova ošigledna pragmatičnost u ovim pitanjima je poznata mnogim ljudima koji svakodnevno posmatraju evandeoske hrišćane.

Većina evandeoskih hrišćana nisu na moralnom vrhuncu savremenih društvenih pitanja. Uprkos evandeoskoj savjesnosti o pitanjima kao što je abortus, mnogima je jasno da više nemamo vrhunski osjećaj za moral kao što je imao Martin Luter King Džunior ili Vilijam Vilberfors. Evandeoske hrišćane uveliko nerviraju ljudi koji im govore da urade pravu stvar, ako to neće doprinijeti poboljšanju njihovog rezimea, novčanika, porodice ili emocionalnog stanja.

Ono što je neobično u vezi s ovim, je da mnogi od onih koji ne vole evanđeoske hrišćane imaju ideju da mi želimo da nametnemo svoju moralnost cijeloj kulturi. Liberali koji šire strah često govore o Bušovoj administraciji da je bila puna fundamentalističkih hrišćanskih Talibana, postavljenih tu da dovedu hrišćansku teokratiju. Pitam se da li su primjetili da je predsjednik Buš, evangelista do kraja, praktikovao religijsku toleranciju nad glasnim prigovorima evanđeoskih lidera kao što su Pet Robertson i Džeri Falvel.

7. Mi sebe shvatamo preozbiljno, i ispada da smo u neskladu sa normalnim životom. Da li je toliko bitno što se hrišćani uvrijede tolikim stvarima koje drugi smatraju smiješnim? Priznajem da je to mala stvar, ali to je jedan od razloga što nas obični ljudi ne vole.

Pročitao sam o incidentu koji je uzrokovao jedan propovjednik na forumu koji pratim. Govorio je da je odveo svoju omladinsku grupu na izlet kada su studenti počeli pjevati popularnu kantri pjesmu o momku koji ostavlja svoju ženu da bi se posvetio ribarstvu. To je jako smiješna pjesma. Ali reakcija ovog čovjeka je bila očekivana. Zamolio ih je da ne pjevaju pjesmu o braku

koji se raspao nego da pjevaju nešto što daje čast Bogu. Čujem studente kako ismijavaju svog učitelja koji etiketira mnogo onoga što je studentima smiješno da je „od đavola“. Ovi incidenti pokazuju nešto što evanđeoski hrišćani treba da priznaju. Često nismo u mogućnosti da vidimo humor, apsurd, i iskrene razloge zbog kojih se ljudi sebi smiju. Ono što je normalnim, veoma zdravim ljudima smiješno, nama predstavlja prijetnju i često to označavamo etiketom „od đavola“.

Poruka ovdje nije samo da smo bez humora ili puritanski. Poruka je da biti ljudsko biće ili biti stvaran je na neki način zlo. Ovdje mogu tačno da razumijem o čemu govore ljudi koji ne vjeruju. Kada vidim hrišćane koji pokušavaju da od mladih ljudi ukradu pravo da budu normalni, obični i ljudski, to me ljuti. Osjećam se ugroženo.

Teško je voljeti ljude za koje se čini da kažu da su Bog, Isus i Pismo neprijatelji smijeha, seksa, od-rastanja, i običnih zadovoljstava. Čini se da neki hrišćani ponekad kažu da je demonsko sve što donosi zadovoljstvo i da treba da se izbjegava da bi se pokazalo kako si dobar hrišćanin. Nije li čudno da su oni koji ne vjeruju toliko

svjesniji jednostavnog učenja Pisma od nas?

Siguran sam da postoji još mnogo da se kaže, ali i ovo je dovoljno dugo. Sigurno je da su ne-nanovo rođene osobe u neprijateljstvu s Bogom, po prirodi. I bez sumnje, hrišćani predstavljaju poruku koja je daleko od toga da bude dobrodošla. Hrišćani koji rade pravu stvar rizikuju da budu etiketirani kao neprijatelji društva. Progonstvo je okrutno i zlo. Ali to nije poenta. Hrišćane ljudi ne vole iz raznih razloga koji ništa nemaju sa Jevanđeljem, a imaju sa vrstom ljudi s kojima smo u odnosima koje nam je Bog dao. Poruka spasenja neće izazvati glasne ovacije, ali ljudi koji vjeruju toj poruci ne mogu se izvući da se raduju što te svi ljudi mrze, iz bilo kojeg razloga, uključujući i razloge za koje smo potpuno sami krivi.

Bez sumnje, neko će mi pisati i reći da su u toj mjeri ljudi kao mi, odbacili Jevanđelje. Zato,

kada te preziru i mrze, to je dokaz da si na pravom putu. Postoji i određen nivo istine u ovom osvrtu, u nekim situacijama u kojima se hrišćani mogu naći. Ali to je objašnjenje zašto nas tako tretiraju, a ne uputstva o tome kako da se uvjerimo da smo odbačeni i da nas većina ljudi mrzi iz razloga koji ništa nemaju sa porukom krsta. Ne volim ovo da kažem, ali sam naučio da kada mi propovjednik kaže da je otpušten iz crkve „jer se držao Božijeg stajališta“, to obično znači da je bio tupan.

Pismo nam govori da su rani hrišćani bili i progonjeni i da su o njima ljudi dobro mislili zbog njihovih dobrih života i dobrih djela. Ono što je tad bilo moguće, još uvijek je moguće. To sam već vidao i nadam se da ću još vidati u svom životu.

Majkl Spenser

*službenik na kampusu, učitelj, pastor i pisac koji živi u Istočnom Kentakiju
Prevela Sonja Rakić, Banjaluka*

70 biblijskih stihova za proslavu 70 godina od ispunjenja proroštva

„To je zemlja, za koju se brine Gospod, Bog tvoj, na koju su jednako upravljene oči Gospoda, Boga tvogega, od početka do svršetka godine.”

(Pnz 11:12; Šarić -Martinjak)

Jevrejski narod objavio je nezavisnost Izraela 1967. godine. Protivno svim šansama, pobedio je u bici za Jerusalim i ujedinio je podeljeni sveti grad. Danas, svi mi koji čitamo i verujemo Bibliju, proslavljamo 70 godina od osnivanja države Izrael, 70 godina od kako je proroštvo postalo stvarnost. Ovde je 70 stihova koji govore o tome:

1. To je zemlja, za koju se brine Gospod, Bog tvoj, na koju su jednako upravljene oči Gospoda, Boga tvogega, od početka do svršetka godine. (Pnz 11:12; Šarić -Martinjak)
2. Vratitću Izrael, svoj izgnani narod. Obnoviće razorene gradove i živeti u njima. (Amos 9:14; SSP)

3. Zemlju gde nećeš jesti hleb kao sirotinja i u kojoj ni u čemu nećeš oskudevati. (Pnz 8:9; SSP)

4. Doveo nas je na ovo mesto i dao nam ovu zemlju, zemlju kojom teče med i mleko. (Pnz 26:9; SSP)

5. I nijedna žena u tvojoj zemlji neće pobaciti ni biti nerotkinja. (Izlazak 23:26; SSP)

6. Ova zemlja biće vaše nasledstvo. (Jezekilj 47:14; SSP)

7. I neka zna car da su Judeji koji su od tebe došli k nama otišli u Jerusalim. (Jezdra 4:12; SSP)

8. Ceo se grad (narod p. a.) složno okupi (kao jedan p. a.) u Jerusalimu. (Jezdra 3:1; SSP)

9. Zaista je Gospod na ovome mestu. (Postanje 28:16; SSP)

10. (On p. p.) Avram posadi drvo tamariska u Beer-Ševi.

(Postanje 21:33; SSP)

11. Ovu zemlju ću dati tvom potomstvu. (Postanje 12:7; SSP)

12. Boravi neko vreme u ovoj zemlji, a ja ću biti s tobom i blagosloviti te. (Postanje 26:3; SSP)

13. Gospod nam je sada dao prostor da se namnožimo na zemlji. (Postanje 26:22; SSP)

14. Učini dobro Sionu u svojoj naklonosti, opet izgradi zidine jerusalimske. (Ps. 51:18; SSP)

15. David pozva sve službenike (vođe p. a.) u Izraelu da se okupe u Jerusalimu. (1. Let. 28:1; SSP)

16. Svi ovi ratnici, spremni za borbu, iskrenog srca došli su u Hebron da postave Davida za cara nad celim Izraelom.

(1. Letopisa 12:38; SSP)

17. I nađoše pašu obilatu i dobru i zemlju prostranu i mirnu i rodnu. (1. Letopisa 4:40; Daničić/Karadžić)

18. Odande David ode gore u En Gedi, pa je živio u tamošnjim skrovištima. (1. Samuilova 23:29; SSP)

19. Sav narod zemlje radovao, jer je uv gradu zavladao mir.

(2. Letopisa 23:21; SSP)

20. U Jerusalimu je vladala velika radost. (2. Letopisa:26; SSP)

21. Dogodit će se na kraju dana: Gora Doma Jahvina bit će postav-

ljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecati svi narodi (s radošću p.a.). (Isaija 2:2; KS/Duda-Fučak)

22. Kao što ptice kruže nad gnezdima, tako će Gospod nad vojskama štiti Jerusalim. (Isaija 31:5; SSP)

23. Više se neće čuti za nasilje u tvojoj zemlji. (Isaija 60:18; SSP)

24. I ne dajte da se otpočne dok on Jerusalim ne povrti i slavnim ga na zemlji ne učini.

(Isaija 62:7; Lujo Bakotić)

25. Iz Jerusalima će izaći Ostatak, sa gore Sion Preživeli.

(Isaija 37:32; SSP)

26. Na Sion ću postaviti spasenje (svoje p. a.), slavu svoju u Izraela. (Isaija 46:13; Lujo Bakotić)

27. Sion će se otkupiti pravdom. (Isaija 1:27; SSP)

28. Sva zemlja počiva, spokojna; radosno pevanje odjekuje. (Isaija 14:7; SSP)

29. Toga dana će se u Judinoj zemlji pevati ova pesma. (Isaija 26:1; SSP)

30. Radovaće se tome pustinja i zemlja sasušena, veseliće se pustoš i procvetati kao ruža (liljan p. p.). (Isaija 35:1; Daničić/Karadžić)

31. Otresi prašinu, ustani, sedi na presto, Jerusalime. (Isaija 52:2; SSP)
32. Opet ćeš saditi vinograde na brdima Samarije. (Jeremija 31:5; SSP)
33. Cara koji će vladati mudro i činiti što je pravo i pravedno u zemlji. (Jeremija 23:5; SSP)
34. Vrati se, device Izrael, vrati se u svoje gradove. (Jeremija 31:21; SSP)
35. U plodnu zemlju sam ih doveo, da njene plodove jedu i u njenim dobrima uživaju. (Jeremija 2:7; SSP)
36. Ja ću vas uzeti, jedno iz grada i dvoje iz bratsva (porodice p. a.) i dovesti vas na Sion. (Jeremija 3:14; SSP)
37. (Oni p. p.) Doći će i klicati na visovima Siona. (Jeremija 31:11; SSP)
38. O zemljo, ne boj se! Budi sretna, raduj se, jer Jahve učini dela velika (veliku dobrotu/milost p. p.). (Joel 2:21; Jerusalimska Biblija)
39. Daću vam svako mesto na koje stupite nogom, kao što sam obećao Mojsiju. (Isus Navin 1:3; SSP)
40. Jerusalim će biti grad bez bedema. (Zaharija 2:4; SSP)
41. Kad iziđu kćeri silomske da igraju, izidite iz vinograda i otmite svaki sebi ženu između kćeri silomskih; i idite u zemlju Venijaminovu. (Sudije 21:21; Daničić/Karadžić)
42. Jer, iz Siona će izaći Zakon, Reč Gospodnja iz Jerusalima. (Mihej 4:2; SSP)
43. I narod blagoslovi sve koji su dobrovoljno pristali da žive u Jerusalimu. (Nemija 11:2; SSP)
44. Tavor i Hermon tvom imenu kliču. (Psalam 89:12; SSP)
45. Kad Jahve vraćaše sužnjave sionske, bilo nam je k'o da snivamo. (Psalam 126:1; Jerusalimska Biblija)
46. Video decu svojih sinova; Mir Izraelu! (Psalam 128:6; Jerusalimska Biblija)
47. Istite mira Jerusalimu, neka bude dobro onima koji tebe ljube. (Psalam 122:6; Daničić/Karadžić)
48. Žezlo opakih neće ostati, nad zemljom dodeljenom pravednicima. (Psalam 125:3; SSP)
49. To je kao rosa hermonska, što pada na gore sionske. (Psalam 133:3; Šarić - Martinjak)
50. Neka bude mir među tvojim zidinama i spokoj u tvojim tvrđavama. (Psalam 122:7; SSP)
51. Neka je blagosloven sa Siona

Gospod, koji boravi u Jerusali-
mu. Haleluja! (Ps. 135:21; SSP)

52. Jerusolim je izidan, kao grad
saliven u jednu zgradu. (Psalam
122:3; Daničić/Karadžić)

53. Oko Jerusalisa su gore, i
Gospod je oko naroda svoga.
(Psalam 125:2; Daničić/
Karadžić)

54. Ako na te zaboravim, Jerusa-
leme, neka me desnica moja za-
boravi! (Psalam 137:5; Lujó Ba-
kotić)

55. Gospod zida Jerusalem; o-
kuplja raspršene sinove Izraelo-
ve. (Psalam 147:2; Šarić -
Martinjak)

56. Svog Cara sam postavio na
Sionu, na svojoj svetoj gori.
(Psalam 2:6; SSP)

57. Neka se veseli gora Sion, nek
se raduju kćeri Judejske. (Psalam
48:11; Daničić/Karadžić)

58. Blagoslovio te sa Siona Jahve
koji stvori nebo i zemlju. (Psalam
134:3; Jerusalsimska Biblija)

59. Gospod više voli kapije sion-
ske od svih boravišta Jakovljevitih.
(Psalam 87:2; SSP)

60. Judeja mu posta svetište, a
Izrael kraljevstvo njegovo.
(Psalam 114:2; KS)

61. On mir donosi tvojim grani-
cama. (Psalam 147:14; SSP)

62. Uzdaј se u Gospoda i čini, što
je dobro, da ostaješ u zemlji.
(Psalam 37:3; Šarić - Martinjak)

63. I gradski trgovi će se ispuniti
dečacima i devojčicama, koji će
se igrati. (Zaharija 8:5; SSP)

64. Gospod će se opet smilovati
Sionu i opet će izabrati Jerusa-
lem. (Zaharija 1:17; Šarić -
Martinjak)

65. Moji gradovi će opet uživati u
blagostanju. (Zaharija 1:17; SSP)

66. Idite i prodite zemljom, opiši-
te je i vratite se meni. (Isus Na-
vin 18:8; SSP)

67. U onaj dan reći će se Jerusali-
mu: „Ne boj se, Sione! Neka ti ne
klonu ruke!“ (Sefanija 3:16; Jeru-
salsimska Biblija)

68. Ustadeš i sadaliti se na Sion,
jer došlo je vreme, vreme odrđe-
no da mu se smiluješ. (Psalmi
102:13; SSP)

69. Svi će vas narodi tad držati
sretnima, jer ćete biti zemlja bla-
ženstva. (Malahija 3:12; Jerusa-
limska Biblija)

70. Judeja će dovikjek biti naselje-
na i Jerusolim u sva koljena.
(Joel 3:20; Jerusalsimska Biblija)

Preveo i priložio Martin Tomić

---

10 DJEČIJH ZAPOVIJEDI RODITELJIMA

1. Moje su ruke male; molim vas ne očekujte od mene savršenstvo kada spremam krevet, crtam crtež, bacam loptu... Moje su noge kratke; molim vas usporite kako bih mogao s vama držati korak.

2. Moje oči ne gledaju kao vaše; pustite me, molim vas da malo sam istražujem. Ne ograničavajte me bespotrebno.

3. Posao će uvijek biti tu, a ja ću biti malen još samo kratko vrijeme; zato odvojite vremena da me strpljivo i s ljubavlju poučavate o svijetu koji me okružuje.

4. Moji su osjećaji nježni; molim, vas, imajte obzira prema mojim potrebama. Nemojte me cijeli dan kritikovati (ni vi ne biste željeli da vas cijeli dan kritikuju!). Ponašajte se prema meni onako kako bi ste i vi željeli da se prema vama ponašaju.

5. Ja sam poseban dar. Molim vas cijenite me onako kako to zaslužujem. Pustite me da budem odgovoran za ono što činim. Vodite me i disciplinujte me s ljubavlju i strpljenjem.

6. Trebam vašu podršku kako bih mogao rasti i razvijati se. Pazite kako me grdite. Kudite moje greške, a ne mene.

7. Pustite me da sam odlučujem o sebi. Dopustite mi da pogriješim, kako bih iz svojih grešaka mogao učiti. Tako ću jednoga dana biti spreman donositi odluke kakve život od mene zahtijeva.

8. Molim vas nemojte raditi umjesto mene. Tada osjećam da svojim nastojanjima i zalaganjem nisam ispunio vaša očekivanja. Znam da je to teško. I, nastojte ne upoređivati me s mojim bratom ili sestrom.

9. Ne bojte se otići negdje za vikend bez mene. Ponekad djeca trebaju slobodan vikend od svojih roditelja, jednako kao što i oni trebaju odmor od svoje djece. Osim toga, volim vidjeti kako se volite i kako je vaš brak poseban.

10. Molim vas, volite me i onda kada iznevjerim vaša očekivanja.

Dr. Kevin Leman

PONAŠANJE I KRIVICA

Možda je moje ponašanje pogrešno, ali to nije moje krivica.

Ali, kao što je zmiya svojim lukavstvom prevarila Evu, plašim se da se tako i vaše misli ne odvrate od iskrene i čiste predanosti Hristu.

2. Kor. 11, 3.

Jedan od najvećih uzročnika života u pustinji je nesposobnost da se prihvati odgovornost za svoje postupke, svaljivanje krivice za svako zlo koje se dogodi na nekog drugog.

Ovaj problem je prisutan od samog početka čovečanstva. Kada ih je Bog suočio sa njihovim grehom u Edenskom vrtu, Adam i Eva su optuživali jedno drugo, Boga i đavola, želeći tako da izbegnu odgovornost za svoje postupke.

ZA SVE SI SAM KRIV!

„Ali Sara žena Avramova ne rađaše mu djece. A imaše robinju Misirku, po imenu Agaru. Pa reče Sara Avramu: Gospod me je zatvorio da ne rodim; nego idi k robinji mojoj, ne bih li dobila djece od nje. I Avram prista na riječ Sarinu. I Sara žena Avramova uze Agaru Misirku robinju svoju, i dade je za ženu Avramu mužu svojemu poslije deset godina otkako se nastani Avram u zemlji Hananskoj. I on otiđe k Agari, i ona zatrudnje; a kad vidje da je trudna, ponese se od gospode svoje. A Sara reče Avramu: uvreda moja pade na tebe; ja ti metnuh na krilo robi-

---

nju svoju, a ona vidjevši da je trudna ponese se od mene. Gospod će suditi meni i tebi. A Avram reče Sari: eto, robinja je tvoja u tvojim rukama, čini s njom što ti je volja. I Sara je stade zlostavljati, te ona pobježe od nje." (1 Mojsijeva 16:1-6)

Isti scenario koji se odigrao između Adama i Eve sada vidimo između Avrama i Sare. Dosta im je bilo čekanja da im Bog ispuni obećanje koje im je dao u pogledu sina, te su zbog toga skliznuli u telesnost i pogrešili. Kada je cela stvar krenula „naopako“ i počela da stvara probleme, počeli su međusobno da se optužuju.

U prošlosti se meni i mom mužu Dejvu ovo nebrojeno puta dešavalo. Činilo se kao da sve vreme želimo da izbegnemo prave probleme u životu, da ne želimo da se suočimo sa stvarnošću. Dobro se sećam kako sam se molila da se Dejv promeni. Čitala sam Bibliju i otkrivala sve više i više njegovih grešaka i u kojim je sve segmentima trebalo da se menja. Dok sam se molila, Gospod mi je progovorio: „Džojz, nije Dejv problem, već ti!”

Bila sam očajna. Plakala sam i plakala. Tri dana sam plakala dok mi je Gospod pokazivao kakav je to osećaj živeti u istom domu sa mnom. Pokazao mi je kako želim sve da držim pod kontrolom, kako mnogo gundam, kako mi je teško udovoljiti, koliko sam negativna, i tako dalje. To je bio šok za moj ponos, ali to je ujedno i bio početak moje obnove u Gospodu.

Poput mnogih, za sve sam u životu krivila druge. Smatrala sam da se neprilično ponašam zato što sam bila zlostavljana, ali mi je Gospod rekao: „Zlostavljanje može biti razlog tvoje teške naravi, ali nemoj dozvoliti da ono preraste u izgovor da je nikad ne promeniš.”

Satana se trudi kako bi izgradio utvrđenja u našim umovima koja će nas zadržati daleko od istine. Istina je ta koja će nas osloboditi, i on to dobro zna.

Smatram da ne postoji ništa bolnije u emotivnom smislu od spoznaje našeg ponašanja. Upravo zbog toga to je veoma bolno iskustvo, i mnogi beže od njega. Veoma je lako otkriti

istinu o nekom drugom, ali kada se trebamo suočiti sami sa sobom, to nam je mnogo teže da prihvatimo.

DA...

„I vikaše narod na Boga i na Mojsija: zašto nas izvedoste iz Misira da izgínemo u ovoj pustinji? Jer nema ni hljeba ni vode, a ovaj se nikakav hljeb već ogadio duši našoj.“ (IV Mojsijeva 21:5)

Izraeljci su za sve svoje probleme krivili Boga i Mojsija. Veoma im je uspješno išlo odbacivanje bilo kakve odgovornosti za to što su još uvek tumarali pustinjom. Bog mi je pokazao da je ovo jedan od najznačajnijih mentaliteta pustinja koji ih je zadržao u njoj četrdeset godina.

To je ujedno bio i jedan od glavnih razloga zašto sam se i ja tolike godine vrtela oko

jedne te iste planine. Moj spisak izgovora zašto se ne ponašam kako bi trebalo je bio nepregledan:

„Da nisam bila zlostavljana kao dete, ne bi bila ovako hirovita.“

„Kada bi mi deca malo više pomagala, bila bih mnogo bolja.“

„Da Dejev ne igra golf subotom, ne bih bila ovako uzrujana.“

„Da Dejev razgovara malo više sa mnom, ne bih bila ovako usamljena.“

„Kada bi mi Dejev kupovao malo više poklona, ne bih bila ovako negativna.“

„Kada ne bih morala da idem na posao, ne bih bila ovako umorna i opterećena.“ (Onda sam ostavila posao, pa je bilo...)

„Kad bih malo više izlazila iz kuće, ne bi mi bilo ovako dosadno.“

„Da imamo samo malo više novca...”

„Kad bismo imali svoj krov nad glavom...” (Pa smo kupili kuću, na šta je reakcija bila...)

„Kada ne bismo imali ovoliko računa za plaćanje...”

„Kada bismo imali bolje komšije ili prijatelje...”

I tako u nedogled.

ALI...

„I Gospod reče Mojsiju govoreći: Pošli ljudi da uhode zemlju Hanansku, koju ću dati sinovima Izraeljevijem; po jednoga čovjeka od svakoga plemena otaca njihovijeh pošljite, sve glavare između njih. I posla ih Mojsije iz pustinje Faranske po zapovijesti Gospodnjoj; i svi ljudi bjehu glavari sinova Izraeljevijeh. I poslije četrdeset dana vratit će se iz zemlje koju uhodiše. I vrativši se dođoše k Mojsiju i Aronu i ka svemu zboru sinova Izraeljevijeh u pustinju Faransku, u Kadis; i pripovjediše njima i svemu zboru stvar, i pokazaše im rod one zemlje. I pripovijedajući im rekoše: Idosmo u zemlju u koju si nas

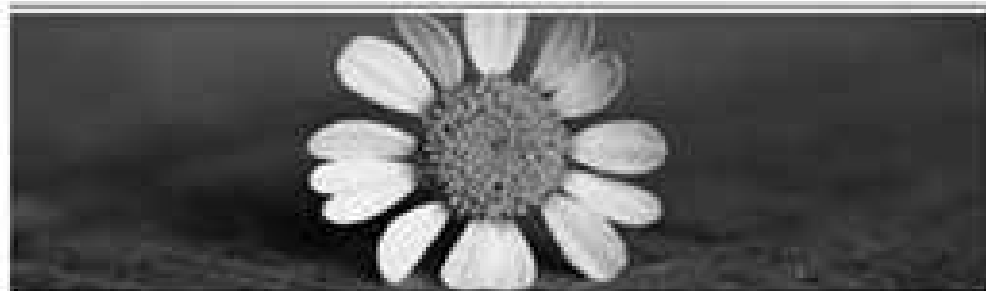
poslao; doista teče u njoj mlijeko i med, i evo roda njezina. Ali je jak narod koji živi u onoj zemlji, i gradovi su im tvrdi i vrlo veliki; a vidjesmo ondje i sinove Enakove.” (IV Mojsijeva 13:2-4, 26-29)

„Samo da...” i „ali...” su naj-prevarljivije reči koje Satana usađuje u naš um. Dvanaest uhoda koji su se vratili iz izviđanja Obećane zemlje su se vratili sa groždem toliko velikim da su dva čovjeka morala nositi jedan grozd, ali je izveštaj koji su izneli Mojsiju i narodu bio negativan.

Njih je porazilo jedno „ali”! Svoje poglede su trebali usmeriti na Gospoda, a ne na svoj potencijalni problem.

Jedan od razloga zašto nas naši problemi pobeđuju je taj da smatramo da su oni veći od Boga. To je možda i jedan od razloga zašto se teško suočavamo sa istinom. Nismo sigurni da nas Bog može promeniti, pa se zato skrivamo od sebe umesto da se suočimo sami sa sobom.

Sada kada Bog radi na meni nije mi teško da se suočim sa sobom zbog toga što znam da

On može da me promeni. Već sam videla šta je sve On u stanju da uradi i uzdam se u Njega. Međutim, u početku mog hrišćanskog života bilo je teško. Većinu vremena sam provodila skrivajući se od jedne ili druge stvari. Toliko sa dugo živela u mraku da mi izlazak na svetlost nije bio nimalo jednostavan.

ISTINA U UNUTRAŠNJEM BIĆU

„Smiluj se na me, Bože, po milosti svojoj, i povelikoj dobroti svojoj očisti bezakonje moje. Operi me dobro od bezakonja mojega, i od grijeha mojega očisti me. Jer ja znam prijestupe svoje, i grijeh je moj jednako preda mnom. Samome tebi zgriješih, i na tvoje oči zlo učinih, a ti si pravedan u riječima svojim i čist u sudu svojem. Gle, u bezakonju rodih se, i u grijehu zatrudnje mati moja sa mnom. Gle, istinu ljubiš u srcu, i

iznutra javljaš mi mudrost.” (Ps. 51:1-6)

U ovom Psalmu car David vapi Bogu za oprostenje i milost zbog toga što ga je Gospod opominjao na njegov greh sa Virsavejom i ubistvom njenog muža.

Verovali ili ne, Davidov greh se dogodio jednu celu godinu pre nego što je napisan ovaj psalam, ali ga on do tada nije rešio. Nije se hteo pomiriti sa istinom i sve dok se nije hteo pomiriti sa istinom nije mogao ni iskreno da se pokaje. Sve dok se nije iskreno pokajao, Bog nije mogao da mu oprost.

Šesti stih je vrlo upečatljiv. U njemu čitamo da nam Bog javlja istinu (mudrost) iznutra. To znači da ukoliko želimo da primimo Božje blagoslove, da moramo biti iskreni prema Njemu o nama samima i našim gresima.

Joyce Meyer
iz knjige *Božno polje uma*

SVJEDOČANSTVO

Roden sam i odrastao u hrišćanskoj porodici. Sada, nakon mnogo godina, kada pogledam na taj period mogu se samo zahvaliti Bogu iz dubine srca. Krajem 90-ih godina je bilo svega nekoliko stotina nanovo rođenih hrišćana u BiH i jednostavno ne mogu da vjerujem da me je Bog toliko blagoslovio da se rodim upravo u porodici gdje su oba roditelja obraćena. Tako je moj život sa

Bogom počeo od malih nogu. Redovno sam išao u crkvu, nedeljnu školu, učio i čitao o Bogu. Odrastao sam bez ikakvog pritiska roditelja, ali su mi bili podrška uz mnogo biblijskih savjeta, odgoja i uputa. Nisu nametali apsolutno ništa kao obavezu niti me prisiljavali na bilo šta. Zbog toga sam im neizmjereno zahvalan. Svojim primjerom su mi pokazali kako bi nanovo

rođena osoba trebalo da živi i da se ponaša i prolazi kroz životne situacije. Danas sam tu gdje jesam jer je odluka da se krstim i slijedim Boga moja, i vjerujem da je vođena Božijom voljom.

Život prije obraćenja nije bio tako sjajan kao što bi neko pomislio kada pročita uvodnih nekoliko rečenica. U moj život je ušao grijeh. Bio sin obraćenih roditelja ili ne, grijeh nas sve pronade i nađe mjesta u našim srcima. Tako je našao i u mom. Takvih stvari nisam bio ni svjestan sve do svog obraćenja.

To se desilo na Omladinskoj konferenciji u Sarajevu 2012. godine. Propovijedao je pastor Jasmin iz Hrvatske i na kraju večernje propovijedi pozvao je mlade na molitvu i obraćenje. Ja taj dan nisam planirao izaći na molitvu, ali sam osjetio poziv po Duhu da moram istupiti naprijed. Tu me je čekao pastor Slavko (koji me je kasnije i krstio u vodi). Sa mnom je molio molitvu obraćenja i te noći sam predao svoj život Hristu. I dan danas se sjećam jeze u tijelu i suza koje su same krenule jer je Gospod tu molitvu blagoslovio svojim Duhom.

Da je priča bila normalna i da sam se ponašao kao svaki nanovo rođen hrišćanin, davno bih bio kršten, ali na svoju žalost kroz godine nakon obraćenja pokazao sam Bogu neposlušnost. Kao da sam se jednostavno zadovoljio spoznajom da mi je život spašen. Našao sam se na vrlo nezgodnom mjestu, nisam čitao Bibliju, preskakao sam nedjeljne službe, odbijao odgovornosti koje su mi bile neophodne za duhovni život. Kroz tih nekoliko godina, bilo je mnoštvo uspona i padova u životu sa Gospodom, ali On je ostao uz mene čak i u onim periodima kada sam mu svojim ponašanjem i stavom srca okretao leđa. Njegova milost prema meni je bila neizmijerna i ona je razlog zašto sam i danas na njegovom putu. Ostao je uz mene uprkos neposluhu i svakom padu, a bilo ih je i previše. Danas imam nadu u novi život u punini i Božijem blagoslovu. Taj život zasigurno nije lak, ali jedno je sigurno. Uz Božije vodstvo i blagoslov nemam za šta da se brinem. On sve drži pod kontrolom, uvijek je tako bilo i uvijek će biti.

Marko Nedčić, Sarajevo

UMIJEĆE MALIH KORAKA

Ne molim Te Gospode za čuda i viđenja, nego za snagu u svakodnevnom životu. Nauči me umijeću malih koraka.

Učini me sigurnim u razdiobi vremena. Obdari me osjetljivošću da odredim što je veoma važno, a što manje važno.

Molim Te za razum da odredim suzdržanost i mjeru, da kroz život ne klizim, već da razumno određujem dnevni raspored, da zapazim svjetlost i vrhunce, da s vremena na vrijeme nađem vremena za ljepotu, umjetnost i kulturu.

Dozvoli mi da spoznam da snovi o prošlosti i budućnosti ne vode daleko. Pomozi mi da dobro djelujem neposredno, da sadašnji trenutak prepoznam kao najvažniji.

Sačuvaj me naivnog stava da u životu mora sve dobro proći. Obdari me trijeznom spoznajom da su teškoće, neuspjesi i udarci stalni pratitelji života - uz koje rastemo i sazrijevamo.

Podsjeti me da srce često zamućuje razum. U pravom mi trenutku pošalji prijatelje koji će mi strpljivo reći istinu.

Uvijek ću Tebi i ljudima pustiti da mi govore. Istinu ne možemo reći sami sebi, ona nam biva kazana. Ti znaš koliko nam treba prijateljstvo. Daj mi da budem dorastao tom najljepšem, najzahtjevnijem i najosjetljivijem daru.

Daj mi dovoljno mašte da u pravom trenutku, na pravu adresu uputim paketić dobrote uz propratno pismo ili bez njega.

Stvori od mene čovjeka koji će brazdati duboko poput broda, kako bi dotakao i one koji su "ispod".

Oslobodi me straha da propuštam život. Ne daj mi ono što želim, već ono što mi treba.

Nauči me umijeću malih koraka.

Antoine de Saint-Exupéry

UVEK BUDI RADOSTAN

*Jer je radost Gospodnja
vaša snaga.*

Nemija 8:10

U Psalmima, David je napisao: „Ja ću blagosiljati Gospoda u sva vremena. Njegova slava će stalno biti u mojim ustima.“

U sva vremena, znači u dobrim vremenima kao i u teškim vremenima. Biblija nam govori da ostanemo ispunjeni radošću bez obzira sa čime se suočavamo. Radost Gospodnja je naš izvor snage i neprijatelj to zna. On zna da ako može da te sruši i obeshrabri, neće proći dugo, ti ćeš biti slab i nemoćan i on će biti u mogućnosti da te lako porazi. Kada si ti pun radosti i imaš dobar stav, ti se čvrsto držiš. Takav pozitivan stav vere priprema put za Boga da radi čuda u tvom životu. Priprema

put za Boga da preokrene tvoju situaciju!

Danas odluči da ćeš imati dobar stav. Čuvaj sebe ispunjenim Njegovom radošću tako što razmišljaš o dobroti i obećanjima Božijim. Budi pun radosti Gospodnje! Ti ćeš uskoro iskusiti natprirodnu snagu i otkrićeš pobedonosan život koji je Bog isplanirao za tebe!

Molitva za danas:

Dragi Oče, hvala Ti što ispunjavaš moj život radošću. Hvala Ti što sam blagosloven i ne mogu da budem proklet. Hvala Ti što u svim stvarima Ti činiš da sam pobedonosan. Hvala Ti za Tvoju snagu u meni, koja dolazi od te radosti. Ja Te blagosiljam danas i radujem se u Tvojim dobroti.

Joel Ostera

UNIŠTAVANJE ĐAVOLSKIH DELA

U Bibliji se nalazi opis borbe između Izraelaca i Filistejaca na Gilbojskim gorama (2. Sam. 1). Izrael je na tim planinama doživeo veliki poraz, u kome su poginuli mnogi vojnici kao i sam kralj Saul sa svojim sinovima. Kada je David čuo za ovaj poraz veoma je plakao i mnogi Jevreji misle da je tada izgovorio kletvu na te gore: „O Gilbojske gore klete, rosa na vas ne padala nit' vas kiša s neba prala! Vaša polja ne vraćala rod za sjeme“ (2. Sam. 1:21).

Zanimljivo je što su od tada te planine postale pustinja bez drveća. Od Josipa Flavija, pa do Merejevog putopisa (1907.

godine), navodi se da su ove planine puste i neplodne. Mnogi su pokušali da pošume te predele, ali im nije uspevalo, sve dok na proleće 1968. godine na te planine nije došao osnivač i premijer Izraela David Ben Gurion i rekao kratku ali autoritativnu rečenicu: „Tako kako je David ove planine prokleo, tako ja David Ben Gurion ovu kletvu rušim.“

Reč jednog premijera Izraela imala je moć da sruši kletvu i danas se na tim planinama nalazi tri miliona stabala.

Isusu Hristu pripada sva vlast na nebu i na zemlji (Matej 28:18-20), ali šta mi vernici imamo od tog autoriteta? Isus

je došao da uništi dela đavolska (1. Jov. 3:8). Na koji način mi učestvujemo u tom delu uništavanja?

Apostol Pavle je znao da je Božiji saradnik (1. Kor. 3:9) i da ima borbenu oružje za rušenje sotonskih utvrda (2. Kor. 10:3-6). Da li smo mi hrišćani svesni da se nalazimo u duhovnom ratu protiv sotonskih sila koje su svezale raznim kletvama i porocima mnoštvo ljudi, čitave gradove i države? Mesta na kojima je prolivana ljudska krv: planine, putevi, bolnice gde se izvršavaju abortusi, legalizovani masakri... nalaze se pod kletvom.

Naša zemlja je natopljena krvlju i ono što mi hrišćani možemo uraditi povodom toga jeste sledeće:

- priznati svoje grehe i grehe naroda (Danilo 9);
- proklamovati Isusovo kraljevstvo i autoritet;
- propovedati evanđelje;
- slamat i snagu kletvi u ime Isusa i tražiti Božiji blagoslov;
- organizovati molitvene straže za mesta gde je satana činio svoja dela.

Pre nekoliko godina sam čuo svedočanstvo od jednog propovednika o Bermudskom trouglu. Ne sećam se precizno koje se godine to desilo i ko su bili učesnici, ali nadam se da je svedočanstvo istinito. Pre izvesnog vremena, grupa vernika iz Amerike je shvatila tajnu Bermudskog trougla. U tom trouglu su nestali brodovi, avioni i ceo svet ga je smatrao ukletim. Postoje i filmovi o tom fenomenu. Vernici su proučavanjem istorije saznali su da na tom prostoru bili ubijeni mnogi robovi, koji su prevoženi iz Afrike u Ameriku. Saznavši za te istorijske činjenice, grupa vernika je otplovila brodom u Bermudski trougao, gde su ispovedali grehe učinjene u prošlosti i slamali su sotonsku moć nad tim vodama i ostrvima. Od tada navodno nije bilo ni jednog tajanstvenog nestanka.

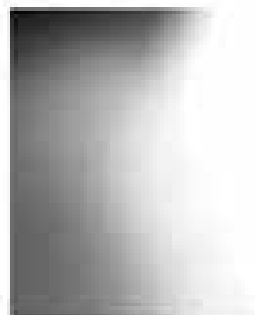
„Zatraži samo, i daću ti narode u nasledstvo, i u posjed krajeve zemaljske.“ (Ps. 2:8)

„Gle, postavljam te danas nad narode i kraljevstva, da istrebljuješ i rušiš, da zatireš i ništiš, da gradiš i sadiš.“ (Jer. 1:10)

Miroslav Čobrnja, Pivnice

ZADOVOLJNI

Zadovoljni? To je jedna od stvari koje ne možemo dostići. Nismo zadovoljni. Odlazimo od stola posle velikog obroka i hvatamo se za stomake. „Zadovoljan sam,“ izjavljujemo, ali nekoliko sati kasnije, ponovo smo u kuhinji i čapkamo meso sa kostiju.

Probudimo se posle dobrog odmora, prosto iskočimo iz kreveta. Ne bismo mogli da zaspimo ponovo čak kada bi nam neko i platio. Zadovoljni smo, barem neko vreme, ali pogledaj nas desetak sati kasnije, vučemo se nazad u krevet.

Odlazimo na odmor koji ćemo čitav život pamtili. Godinama smo štedeli i konačno krećemo. Uživamo u suncu, zabavi, dobroj hrani... ali još nismo ni na putu kući, a već smo šokirani da je odmor gotov i počinjemo da planiramo sledeći.

Nismo zadovoljni.

Kao dete kažemo: 'Kada bih samo bio tinejdžer.' Kao tinejdžer kažemo: 'Da sam samo odrastao.' Kao odrastao: 'Da sam samo u braku.' Kao suprug ili supruga: 'Kada bismo samo imali decu.' Kao roditelj: 'Kada bi mi samo deca odrasla.' U praznoj kući: 'Kada bi samo deca došla u posetu'. Kao penzioner u fotelji sa reumom u zglobovima i oslabljenim vidom: 'Kada bi samo ponovo mogao biti dete.'

Nismo zadovoljni. Biti zadovoljan je teška osobina. Zašto?

Zato što ništa na zemlji ne može zadovoljiti naše najdublje težnje. Mi težimo da vidimo Boga. Lišće života šušti o glasovima da hoćemo, a do tada nećemo biti u potpunosti zadovoljni.

*Max Lucado
Prevela Sanja Čati*

NE BOJ SE, JER JA SAM S TOBOM

Vjerujem da si već čuo onu poznatu basnu o mišu, koji je poželio biti neko drugi, ne bi li se riješio straha. Silno se plašio svakog šuma te drhtao i pred najmanjom opasnošću. Stoga je zamolio nekog mudraca sa posebnim moćima da ga pretvori u mačku. Ovaj je to učinio, pa se miš nije više plašio mačaka. I već kad je pomislio da je riješio probleme sa strahom, naišao je na psa, koji ga je svojim lavežom prestrašio. Stoga je poželio biti pas. I ta mu se želja ostvarila. Ali kad je ugledao tigra i čuo njegovu riku, ponovno je umirao od straha. Autor ove pouke na kraju je zaključio: „I kao mačka, pas ili tigar – miš je i dalje imao mišje srce. Zato mu pomoći nije bilo.“

Izgleda da nam čarobni štapić ne može pomoći. Ne vjerujem da nas ikakva promjena izvana može zaštititi od straha i nemilih događaja. Strašljivo srce ostaje strašljivo srce – biti siromah ili bogat. Jasno je da se hrabro srce ne kupuje bogatstvom. Vjerujem da Svemogući Bog, Stvoritelj neba i zemlje, On koji je sišao na zemlju u tijelu

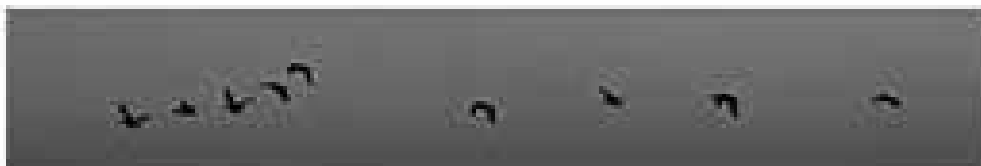
čovjeka i hrabro pošao prema krstu, može nas, krhka i bespomoćna bića, nadahnuti hrabrošću, tamo gdje nam je hrabrost potrebna i zakloniti pod svoje okrilje, tamo gdje nam je njegova zaštita potrebna. Jedno sam vrijeme sudjelovao u promicanju hrišćanskih pjesničkih susreta. Na uočljivom dijelu plakata, koji je pozivao na ovaj događaj, velikim sam slovima stavio riječi proroka Isaije: „Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti, podupirem te pobjedničkom desnicom“ (Isaija 41:10). Vjerovao sam da će ovi pjesnički susreti biti na blagoslov nečijem srcu; nekoga će okrijepiti to da čuje lijepu pjesmu, misao ili izreku. Stoga sam s oduševljenjem i zanosom lijepio plakate, koji su još k tome sadržavali i poruku ohrabrenja. No prisjećajući se ranijih slabih odaziva, u jednom me je trenutku zahvatilo obeshrabrenje. „Bože“, pitao sam se, „hoće li iko doći na ove pjesničke susrete?“ Hodao sam danima po snježnim ulicama grada, tražio svaki kutak

gdje bih mogao staviti plakat i pitao se: „Hoće li, Gospode, nečije srce zastati pred ovim pozivom, hoće li nečije srce zastati u čežnji?“ I u trenu kad sam podigao plakat uvis, da ga postavim na oglasni stup, oči su mi zastale na riječima s plakat: „Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti, podupirem te pobjedničkom desnicom“ (Isaija 41:10). Sveti je Božji Duh tako snažno djelovao na mene da sam Isaijine riječi doživio kao Božji govor mojoj obeshrabреноj duši! A u biblijskoj Knjizi Psalama, snažan je poticaj obeshrabrenima, koji Gospoda uzimaju kao svog zaštitinika: „Ti što prebivaš pod zaštitom Višnjega“, pitiče psalmist, „što počivaš u sjeni Svemogućega, reci Gospodu: Zaklone moj! Utvrdo moja! Bože moj u koga se uzdam!“ (Ps. 91:1-2). Tvoj iskreni i snažni vapaj za Božjom zaštitom i okriljem neće ostati bez odgovora! To je iskusio psalmista i stoga pozvao u Božje okrilje.

Znaj da Bog i tvoje srce može učiniti hrabrim i neustrašivim za njegovo djelo. Da, Bog Svemogući može nas, krhka, obeshrabrena i slabašna ljudska bi-

ća, potaći na izazove, koji daleko nadilaze našu hrabrost. Bog je učinio apostola Pavla neustrašivim, tako što mu je dao poslanje vrijedno življenja, i tako što je u čestim prigodama svojega slugu hrabrio na razne načine. Kada mu se Gospod Isus Hrist objavio u viđenju, odredio mu je i poslanje. „Jer je taj čovjek“, Isusove su riječi o Pavlu, „moje izabrano sredstvo da donese moje ime i pred pogane, i kraljeve, i sinove Izraelove“ (Dj. 9:15). Apostol je neustrašivo propovijedao Božju riječ uprkos opasnostima svake vrste. Djela apostolska donose zapis i o trećem Pavlovom misijskom putovanju. Na putu prema Jerusalmu, apostol se zaustavljao na usputnim mjestima. Sluteći da ga u jevrejskoj prijestonici čeka neprijateljsko raspoloženje, prijatelji su ga odgovarali od daljeg puta, brinući za njegov život. Vrhunac se odvratanja dogodio dok je apostol boravio u kući Filipa evanđeliste – u gradu Cezareji na obali Sredozemnog mora. Dok je tamo boravio, neki je prorok uzeo Pavlov pojas i njime svezao svoje ruke i noge. Time je na slikovit način prorekao da će na isti način i čovjek, čiji je pojas uzeo, biti svezan i predan

neprijateljima. Svi koji su to čuli, zaklinjali su Pavla da odstane od puta. A znate li što je apostol odgovorio. „Zašto plaćete i mekšate mi srce?“, upitao je prisutne i značajno dodao: „Ja sam spreman ne samo biti svezan nego i umrijeti u Jerusalemu za ime Gospoda Isusa“ (Dj. 21:13). Eto, to je bio odgovor čovjeka, kome se Gospod objavio u viđenju i nadahnuo ga za veliko životno poslanje. Pavle je nastavio put, ali to nije bilo prvi put da se apostol pokazao tako odvažnim. O ne, on je mnogo, mnogo puta gledao opasnostima i smrti u oči. I on nije bio nadčovjek, koji se rodio kao neustrašiv. Naprotiv, vrlo često je isticao svoju krhkost. Ali je računao na ohrabrenje i podršku s neba. Slijed događaja, u Djelima apostolskim, pokazuje koliko je samo puta Bog, vodeći brigu o unutrašnjem stanju svoga sluge, poslao poruku: *Ne boj se, jer ja sam s tobom.*

Mnogi su se usprotivili Pavlovom propovijedanju, za vrijeme njegova boravka u Ko-

rintu. Božji sluga je doživio mnoge uvrede i protivljenja. „Noću se Gospod javio Pavlu u viziji i ohrabrio ga: Ne boj se! Nastavi govoriti i da nisi ušutio“ (Dj. 18:9,10). Božja je poruka apostolu bila: Ne boj se! Pavle je u prijestonici svoga naroda doživio ono čega su se njegovi prijatelji i plašili. Božji je sluga uhvaćen i jedva je izbjegao pogibiju. No Gospod se ponovno ukazao Pavlu i ohrabrio ga riječima: „Budi odvažan! Dakako, kao što si za me svjedočio u Jerusalemu, tako ti treba svjedočiti i Rimu“ (Dj. 23:11). Bog time kao da je poručao: Ti još nisi završio poslanje, ono još traje, možeš biti siguran u mojim rukama. Stoga samo naprijed i ne boj se. Nemaš se čega plašiti jer su predstojeći događaji pod mojom upravom i vlašću. I uistinu, nakon raznih peripetija, Pavla su kao zatvorenika ukrcali na brod i povelu u Rim pred cara na saslušanje. Tokom plovidbe, strašan je vjetar zahvatio brod i oluja je bješnjela. Olujna je plovidba trajala danima tako da su posada i

putnici gubili nadu u spas. No, tada je zatvorenik Pavle prenio dobru vijest očajnicima na brodu: „Noćas mi se ukaza anđeo Boga kome pripadam i komu služim, te mi reče: 'Ne boj se, Pavle! Ti treba da dođeš pred cara. I evo Bog ti milostivo daruje živote svih koji s tobom plove'" (Dj. 27:23,24). Bilo da je bio suočen s ljudskim neprijateljstvom, bilo da je bio suočen s prirodnim silama, Božja je poruka ohrabrenja stizala do Pavla, i ona je glasila: *Ne boj se, jer ja sam s tobom.*

Znaj da Gospod Isus Hrist, koji se u viđenjima objavljivao Pavlu i hrabrio ga, taj isti Isus proža i tebi ruku pomoći i ohrabrenja. On ti se možda neće objaviti u viđenju kao Pavlu, ali znaj da Bog ima na raspolaganju bezbroj načina da ti poruči: *Ne boj se, jer ja sam s tobom!*

U Svetom je Pismu dovoljno svjedočanstava da tvoj vapaj za

pomoć neće proći bez odgovora. Stoga te potičem da Isusa Hrista uzmeš za svoje okrilje, da On bude Bog kome pripadaš i služiš te da pred izazove života hrabro istupiš s poklikom: „Zaklone moj! Utvrdo moja! Bože moj u koga se uzdam!" Budi onaj za koga psalmist kaže da prebiva pod zaštitom Višnjega, da počiva u sjeni Svemogućega! Počuj i sljedeći poticaj Franje Saleškog, djelomično prilagođen današnjoj temi:

„Nemoj strahovati od onog što se može dogoditi sutra: onaj isti vječni Otac koji brine o tebi danas, pobrinuće se za tebe i sutra, a tako i svaki idući dan. On će te ili zakloniti pred patnjom i strahom ili će ti dati potrebnu snagu da izdržiš i ne strahuješ. Stoga budi u miru i stavi po strani uznemirujuće misli i bojazni.“

Vlado Pfenko, Vukovar

POST I MOLITVA

Zašto tako često crkva ćuti kada je u pitanju post? Kako li je zotona uspio da mnoge vodeće ljude u crkvi učutka po pitanju posta? Iako i Stari i Novi zavjet naučavaju o praktikovanju posta, ne mogu da se sjetim da sam skoro čuo cijelu propovijed posvećenu toj temi.

Hrišćanska era je počela sa ljudima koji ništa nisu smatrali svojim (Djela 4:32), ali je sila i milost bila nad njima. Danas mi čeznemo da imamo što više lične imovine, najnovije izume i gomilu materijalnih stvari. Ne razumijemo duh posta ili nošenja Hristovog krsta. Isus je morao proći kroz iskustvo krsta (Jevrejima 12:2), i tako je

osigurao vječno spasenje za sve one koji će uzvjerovati u njega.

Duhovna uloga posta

Biblijski gledano, post je jedan oblik samoodricanja zbog Isusa i njegovog carstva. To je dobrovoljno odricanje od neke ili svake vrste hrane iz duhovnih razloga. Post zahtijeva duboko predanje i žrtvu. Iako post zbog zdravlja može ponekada da bude koristan za tijelo, ne mislim na to pominjući hrišćanski post.

Postiti prema Bibliji znači ne uzimati hranu, jer je čovjekova unutrašnja glad i potreba za zastupništvom toli-ko velika da za neko vrijeme odlaže čak i tjelesne potrebe kako bi su u

---

potpunosti posve-tio molitvi i razmišljanju.

Duh posta može da se primjeni i na spavanje. Hrist je često postio od sna, da bi proveo više vremena sa Ocem nasamo. Postiti od sna možeš iz istih razloga kao i od hrane. Tako mnogi hrišćani poste barem jednom mjesečno od hrane, ali i od sna, održavajući molitvene sastanke tokom noći.

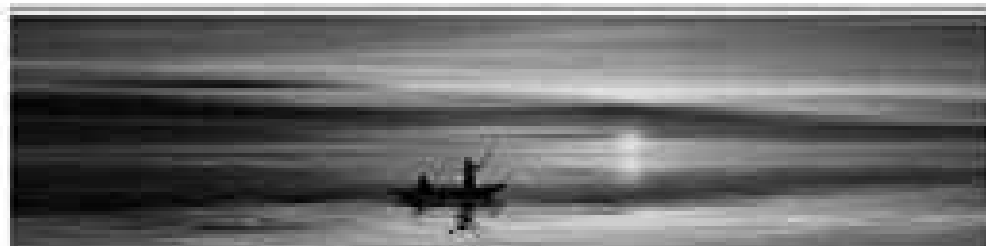
Dobrovoljno izdvajanje iz društva prijatelja ili porodice na neko vrijeme, da bi se čovjek potpunije i isključivo posvetio zajedništvu sa Bogom, takođe je vrsta posta. Kada vjernici u Koreji poste četrdeset dana, vrlo često se povlače u 'kuće molitve', mjesta na brdima i uzvišenjima. Tu kombinuju post od hrane sa postom od uobičajenog društvenog opšte-nja, a često i post od sna u odre-đenoj mjeri.

Cjelodnevni molitveni sastan-ci bi mogli da budu kombinacija posta od hrane i od zajedništva, ukoliko se vrijeme zaista troši na molitvu. Nažalost, jedina vrsta molitvenog sastanka koju mnogi hrišćani poznaju je sastavljena od pjevanja, sluša-nja propovijedi, jela, dok na

pravu molitvu otpada mali dio vremena. Hrist je ponekad učenike slao od sebe da bi se mogao posvetiti molitvi. Ponekad je sa sobom uzimao trojicu ili pak samo dvanaestoricu (Matej 17:1; Luka 8:18).

U širem smislu, post je dobro-vijno odricanje i apstinencija sa svrhom, da bi čovjek postao duhovno jači i kako bi napre-dovalo djelo Gospodnje. Može se postiti od vlastitih želja, ambicija, planova, ličnih prava i radosti, od udobnosti i luksuza. Kada su Džona Veslija vodili kroz kuću jednog plemića, on se divio skupocjenim umjetničkim djelima i drugim stvarim a koje su pokazivale plemićevo bogatstvo. „Mogao bih i ja voljeti ove stvari, ali postoji drugi svijet“ – rekao je Vesli.

Krst je u srcu evanđelja. Duh Hristov je duh samožrtvovanja. Krst, samožrtvovanje, samo-odricanje i post su međusobno povezani. Bog se stavlja na prvo mjesto, i najprije se traži carstvo Božije; daje se prednost Božijoj volji i vječnom cilju. To je duh koji potiče čovjeka da svaki dan uzme svoj krst i slijedi Isusa. Duhom ispunjeni vjernik bi trebalo da ima radost dok posti za ciljeve carstva.

Pogrešno shvaćen post

U nekim periodima crkvene istorije, postojali su pogrešni asketski naglasci i mi moramo jedanako da pazimo da naša motivacija ne bude pogrešna ili da ne odemo u krajanost. Evanđeoske crkve su u još većoj opasnosti da zapostave volju Božiju i da im promaknu blagoslovi posta kao sredstva milost. No svako sredstvo milosti može da postane opasnost ukoliko postane samo sebi svrha.

Ne posti da bi zaslužio Božiji blagoslov

Postoji opasnost u mišljenju da ako samo dosta moliš, Bog će svakako morati da ti odgovori, ili da će ukoliko dosta postiš, obratiti pažnju na tvoje molitve. Božije uvo je uvijek otvoreno za nas, i Bog je uvijek milostiv. Ti nikada ne možeš da zaslužiš nečije obraćenje. Božiji blagoslov za tvoj rad ili probuđenje u crkvi. To se ne može zaslužiti ritualima ni svesrdnim trudom.

Ne posti umjesto poslušnosti (Isaija 58:1-11)

Ovi stihovi jasno pokazuju kako Bog kori svoj narod, jer su ga pokušavali podmititi svojim postom. On ih podstiče da se prestanu svadati, da se poprave, da pomognu siromašnima i onima koji su u potrebi, da olakšaju bremena bližnjima, ukoliko očekuju da im odgovori na molitvu i post.

„Ne postite više kao danas i čuće vam se glas na visini.“

Isaija 58:4

Ako te Bog presvjedoči o nekom grijehu (koji si počinio) ili o nečemu što si trebao da učiniš, a nisi, onda će taj tvoj grijeh da onesposobi tvoju molitvu sve dok ga ne popraviš. Tvoj posao ne može da podmiti Boga kako ne bi gledao na tvoju neposlušnost. Bogu je milija poslušnost od žrtve, ali poslušnost uz žrtvu ga još više raduje.

Ne posti da bi ostavio utisak na bližnje

Zaharijina poruka kao da je jeka Isajine. Post ne donosi automatski Božje blagoslove, već naprotiv, napravda i manjak saosjećanja i milosti mogu da učine post bezvrijednim. Izraelci su na post gledali kao na nešto što će da ostavi utisak na ljude i Boga, a ne kao na sredstvo koje služi da se približimo Bogu.

Isus je naučavao da kada postimo (ne ako nego kada), onda to treba da činimo u tajnosti, a ne kao licemjerni fariseji, koji se nisu ni umivali, niti su mazali uljem svoje glave, samo da bi ostavili na druge utisak kako su pobožni. Post se mora držati zbog Gospoda. Bližnji to možda neće ni primjetiti.

Ne dozvoli da post postane samo formalnost

Kao što mnogim hrišćanima krštenje, pričest, čitanje Biblije i desetak postaju prazni rituali, tako to mogu da postanu molitva i post. Naravno da rješenje nije u tome da sve te aktivnosti odmah prekinemo, već da ih činimo iz duboke ljubavi i posvećenja Gospodu.

Ne posti iz legalizma

Svako djelo o kome Biblija uči, može da postane zakonska klada. Može vas vezati vrijeme koje ste odredili za molitvu, ili svota novca koju inače dajete za Božije djelo ili čak samo prisustvovanje na bogoslužnjima. Odgovor opet nije u tome da sve to odbacimo, nego da ljubimo Gospoda toliko da želimo da iskoristimo svaku mogućnost koja bi nas približila njemu.

Samodisciplina nije isto što i legalizam. Ona može da pomogne da uspostavimo određeno vrijeme za molitvu. Ona pomaže kod sastavljanja molitvenog kalendara ili kod odlučivanja kako da se rasporedi vrijeme posta. Međutim, čovjek mora biti spreman za post i molitvu i onda kada ga Duh na to potiče, što znači u neočekivano i neplanirano vrijeme.

Kako ispravno postiti?

Posti da bi se svidio Gospodu

Posti da bi bio bliži Bogu. Posti jer je Gospod toliko važan da mu želiš dati skup poklon. Posti jer je On toliko patio za tebe da ti radosno i dobrovoljno želiš

da sudjeluješ u njegovom krstu. Posti jer ga toliko voliš, i jer ga želiš sve više ljubiti. Bogu je dragocjen tvoj post, ako ga zaita upućuješ njemu.

Posti jer te Bog na to poziva

I u Starom i u Novom zavjetu post je i među muškarcima i među ženama, laicima i sveštenicima, bio poseban znak pobožnosti. „Naredite sveti post“, poziva prorok Joel (1:14; 2:15), a Isus u Novom zavjetu sasvim jasno naučava da očekuje od svoga naroda da posti (Luka 5:33-35). Pozvani smo da služimo Bogu, a u Luki (2:37) post se smatra izričitom službom Bogu. Ako nikada ne postiš onda nešto možda fali u tvojoj službi Bogu.

Posti da bi se ponizio pred Bogom

Biblija često povezuje post sa pokajanjem (1. Korinćanima 21:27; Psalam 35:13). Post može da ti pomogne da osjetiš

prazninu svoga srca, svoje nedostatke, svoju potrebu za Bogom. Post može da bude jedan od načina da se poniziš pod silom Božije ruke.

Posti da bi potpunije vidio lice Gospodnje

„Tražite i naći ćete me, jer ćete me tražiti svim srcem svojim“ (Jeremija 29:13). Post je jedan svet način da tražiš Boga svim svojim srcem.

Posti zbog svete discipline svoje duše

Hristov učenik treba da bude disciplinovan. Uređene navike molitve i posta su prirodni dio duhovnog života ljudi koji slijede Hrista. To je redovan metod da se približavamo Bogu, da se pred Bogom preispitujemo da još punije uđemo u život zastupničke molitve. To je način na koji možeš da uzmeš svoj krst i da slijediš Isusa (Matej 16:24).

Wesley L. Duwel

KO JE APOSTOL PETAR?

Namjerno ne stavljam „ko je bio apostol Petar“, jer, iako je njegov život u fizičkom tijelu prestao još prije više od 1900 godina, znam da je i danas živ, da je sa Gospodinom i da mu je dobro! Završio je sve svoje bitke, dobio vijenac slave i sada, kao jedan od mnogih vjernih u prošlih dvadeset vijekova, u „oblaku svjedoka“ posmatra moju i tvoju trku.

O njemu nam Pismo govori više od svih drugih apostola iz kruga prvih Isusovih učenika. Rođen je kao Simon, izgleda u Vetsaidi (Jovan 1.44), ali je nekad doselio u Kafarnaum (Marko 1.29) gdje se sa svojim prijateljima, braćom Jovanom i Jakovom, bavio ribarenjem na Galilejskom jezeru (Luka 5.10). U vrijeme susreta sa Isusom je bio oženjen (Marko 1.29, i Korinćanima 9.5).

Hrista je potražio na nagovor svog brata Andrije koji je, čuvši svjedočanstvo Jovana Krstitelja o Isusu, odmah potražio Simona i insistirao da ga upozna sa Mesijom. Prilikom njihovog prvog susreta, Isus objavljuje da će doći do potpune promjene u njegovom životu, mijenjajući mu ime iz Simon u Petar (Jovan 1.35-42) a ubrzo nakon toga ga poziva da ostavi sve i postane njegov učenik. Tako je počela obuka za ono što je trebao postati - „ribar ljudi“ (Luka 5.1-11).

Sledeće tri godine Petar provodi s Hristom, dijeleći blagoslove i teškoće sa svojim Uči-teljem, učeći iz njegovih govora i djela, ali i iz svega drugog što je gledao i slušao tokom tog dugog i bliskog zajedništva. Sve govori da je imao poseban status među učenicima. Bio je dio „užeg kru-

ga", zajedno da Jovanom i Jakovom, i sa njima je prisustvovao nekim događajima koje drugi apostoli nisu vidjeli (Marko 5.35-43, Matej 17.1-8, 26.36-46). Posebno veliki uticaj na njega je imalo Hristovo preobraženje, o kojem je kasnije pisao kao jednom od događaja koji mu je promijenio život (I Pet. 1.16-19).

Imao je snažan karakter, očigledno je bio ono što bismo nazvali „rođenim vođom“. Često je bio glasnogovornik grupe (Matej 15.15, 18.21, 19.27, itd.), pokazivao je inicijativu, i izgleda da su se ostali učenici prirodno skupljali oko njega (Jovan 21.1-2). Međutim, ta snaga nije uvijek djelovala na dobro. On je taj koji je izašao iz čamca na uzburkano jezero, pokušavajući da hoda po vodi, da bi se, u strahu, u sledećem trenutku počeo daviti (Matej 14.22-33).

Protivrječio je Isusu, čak i odgovarajući ga od toga da ide na krst (Matej 16.22), bio nagao i nepromišljen (Jovan 18.10), samouvjeren do te tačke da se hvalio da bi bio spreman ići i u smrt za svog Učitelja (Matej 26.33). Sva njegova samouvjerenost ga je izdala pa se jedini od svih učenika, izuzev Jude, odrekao Hrista, gorko se kajuci

kada je shvatio težinu svoje izdaje (Matej 26.70-74).

Ipak, on je prvi koji je u Isusu prepoznao Mesiju, Božjeg Sina, dobivši direktno otkrivenje od Boga (Matej 16.16-17), te je dobio obećanje da će biti jedan od stubova Crkve (Matej 16.18-19). Hrist je računao na njega. Nakon uskrsnuća, označio je Petra kao nekoga ko posebno treba čuti tu dobru vijest (Marko 16.7), a onda se i našao nasamo s njim, mimo očiju i ušiju bilo kog drugog (Luka 24.33-34, I Kor. 15.5). Ni jedan novozavjetni pisac, uključujući i Petra, nije o ovom susretu ostavio zabilježenu niti jednu riječ. No, nakon nekoliko dana, oni se ponovo sreću na Galilejskom jezeru, gdje Hrist, ponavljajući čudo velikog ulova ribe kakvo je priredio Petru na početku njihovog zajedničkog puta, i tražeći od njega tri izjave ljubavi, obnavlja njegov poziv za apostola Crkve (Luka 5.1-11, Jovan 21).

Nakon uznesenja Petar preuzima vodstvo među vjernima u Jerusalimu (Djela 1.12-26) i zajedno sa njima čeka obećanje izlića Svetog Duha. Na dan Pentekosta, primivši silu sa Neba, on vodi svoju braću i sestre na ulice grada gdje hrabro pro-

povijeda pred velikom masom ljudi koje poziva na pokajanje i obraćenje. Tog dana je 3000 ljudi odgovorilo na njegov poziv i tako počinje Petrova uspješna služba među Jevrejima (Djela 2). Uz velika čuda i znake, ali i uz progon i prijetnje po njihove živote, Petar i učenici stižu popularnost među ljudima i Crkva svakodnevno raste (Djela 5,12-14). Bog širi njihovo područje djelovanja i Petar, slijedeći Filipov evangelizacijski iskorak među Samaritance, odlazi tamo i blagosilja dojučerašnje neprijatelje (Djela 8,14-17). Međutim, najveći poticaj, i ujedno test, je došao u momentu kada ga Gospod šalje u kuću jednog paganina, kojeg je Petar, kao pravovjerni Jevrej, smatrao gotovo nedodirljivim.

Nakon izlida Svetog Duha na dom rimskog centuriona, Petar shvata da je Bog namijenio spasenje svim narodima i to odlučno brani pred svojom braćom (Djela 10, 11). Zbog sve jačeg progona i pod Božjim vodstvom, napušta Jerusolim i preko Cezareje (Djela 12,19) dolazi u Antiohiju. U tom gradu biva kušan da se na neki način distancira od braće iz paganstva i zbog toga dobija oštar Pavlov ukor (Galatima 2,11

-14). Očigledno se pokajao za ovu slabost jer uskoro je uslijedio sabor u Jerusalimu gdje je ponovo jedan od glavnih odgovornika toga da jevrejski hrišćani iskažu zvaničnu dobrodošlicu paganima u Hristovu Crkvu (Djela 15).

Iz Pisma ne znamo mnogo o Petrovom životu nakon toga. Tradicija nam kaže da je otišao u centar paganskog svijeta, u Rim, i da je tamo radio ono za šta ga je Gospod opunomoćio, bio pastir Božjeg stada. Između ostalog, dozvolio je da se zapiše njegovo svjedočanstvo o vremenu provedenom sa Hristom. Naime, svi stari izvori navode da je Markovo evanđelje zapravo Petrovo, da je pisac bilježio apostolove riječi, a da ih pritom nije mijenjao, niti je bilo kako drugačije uticao na ono što se našlo u toj knjizi. Petar je napisao i dvije poslanice koje su, nadahnute Duhom, postale dio naše Biblije. Druga, nastala gotovo pred samu smrt, pokazuje apostolovu spremnost da se suoči sa strašnim krajem (II Petrova 1,13-14). Naime, on je više od 30 godina živio sa znanjem da će umrijeti na nasilan način, mučeničkom smrću. Sam Gospod mu je to rekao (Jovan 21,18-19). Predaja govori da je

negdje u sred velikih Neronovih progona, oko 65. godine n.e., Petar je otišao u slavu.

Proučavajući razvoj Petra, Isusovog učenika, došao sam do mnogih paralela sa onim što se događalo u mom ličnom životu. Volio bih kad bih ti mogao reći da se sličnosti odnose na momente uspjeha, pobjede, Božje slave koja se očitovala kroz mene. Nažalost, istina je negdje drugdje. Mnogo češće sam se mogao poistovjetiti sa Petrovim padovima i slabostima, sve do toga da mi nije strano čak ni njegovo najgore iskustvo, njegova najniža tačka na putu spasenja, momenat kada je izdao Hrista.

Bez lažne skromnosti, u posljednjih četvrt vijeka, koliko poznajem Hrista, bilo je i trenutaka kada je Bog očito radio kroz mene. Pored svih lijepih stvari koje sam doživio, i pored nečega što bi neko proglasio i relativnim uspjehom, ja osjećam; ne, ja sigurno znam da još nisam ni blizu onoga što bih mogao biti u Gospodu. Istina, nisam ni ono što sam bio do 1991. godine i imam neke stvari koje mogu podijeliti s tobom da ti olakšaju put u vjeri, da te barem poštede od nekih grešaka koje smo činili i Petar, i ja, i mnogi drugi.

Ipak, iz lekcija Petrovog života izvlačim i ohrabrenje, nešto što me i danas, u pedeset i četvrtoj godini drži u nadi da Bog od mene može napraviti čovjeka koji će ga proslaviti na najbolji mogući način. Moj put, kao ni tvoj, još uvijek nije završio. Potrebno ti je samo malo vjere pa da zaista primiš u srce da Bog ne koristi ljude koji su duhovni „supermeni“ od rođenja, jer takvih nema. Jednako kako tebi danas izgleda Petar, tako je i Petru i njegovim savremenikima izgledao neki velikan iz istorije Izraela: nedostižno! Njih iz prve generacije hrišćana, Jakov je morao hrabriti ovim riječima: „Ilija je bio kao jedan od nas!“ (Jakovljeva 5.17). Zato te na samom početku molim da se probaš osloboditi glasova koji ti govore da su primjeri biblijskih heroja vjere nešto što nikada nećemo dostići. Možda i jeste tako, za neke stvari gotovo sigurno, ali vjeruj da je moguće da odeš dalje i više nego što danas možeš i sanjati. Svjedočim za to svim svojim bićem!

Moja je molitva da nađeš u Bogu svrhu za svoj život, a u sebi želju da tu svrhu i ispuniš.

Dragan Nedić, Sarajevo

USPOREDBA O RUŽI

Neki čovjek je s ljubavlju uzgajao ružu. Pažljivo se brinuo o njoj i zaljevao je. Prije nego što je procvjetala, on ju je pomno promatrao. Vidio je da će se pupoljak uskoro otvoriti... ali je primjetio trnje na stabljici i pomislio:

„Kako može tako predivan cvijet nastati iz biljke koja je opterećena sa tako mnogo oštrog trnja?“

Ozlovoljen tom mišlju, čovjek je zanemario ružu, uskratio joj vodu i prije nego što se ruža rascvjetala - uvenula je!

Tako je i sa mnogim ljudima.

U duši svakog čovjeka nalazi se ruža. Bog je usaduje u nas prilikom rođenja među trnje nedostataka. Mnogi ljudi gledaju sebe i vide samo trnje -

nedostatke. Očajavaju, misleći da ništa vrijedno ne može proizaći iz njih. Nikad ne realiziraju svoje potencijale kojima ih je Bog obdario. Oni sami ne mogu vidjeti ružu u svojoj duši. Neko im drugi mora pomoći - pronaći je.

Pomozi ljudima oko sebe da nadjačaju svoje nedostatke. To je karakteristika Božje ljubavi koju možemo udijeliti svakome.

Ako pomogneš nekome pronaći ružu u njegovoj duši, on će pobijediti trnje.

I cvjetaće uvijek... i iznova...

U Otkrivenju 15,3 je zapisano: *„Velika su i čudesna djela tvoja, Gospode, Bože, Svevladaru! Pravedni su i istiniti putovi tvoji, Kralju naroda!“*

Nepoznati autor

OČEVI

Zanimljivo je primijetiti koliki naglasak Bog stavlja na očinske pozicije u porodici i otkriti da se riječ "otac" pominje 977 puta u Svetom Pismu, a riječ "očevi" 515 puta. Zajedno, se ti termini navode 1.492 puta, što je prilično izvanredno ako se zna da Biblija ima svega 1.189 poglavlja i 31.102 stiha. To znači da se ovi termini, u prosjeku, koriste svakih 1¼ poglavlja i jednom na svakih 25 stihova!

a) Riječ "otac" se prvi put pominje u izjavi koju je dao Adam, nakon što mu je Gospod predstavio Evu: "Gle, evo kosti od mojih kostiju, mesa od mesa mojega! Ženom neka se zove,

od čovjeka kad je uzeta! Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i biće njih dvoje jedno tijelo" (Postanje 2:23-24, KS). Nekoliko stvari možemo da zapazimo u ovom dijelu Svetog pisma:

i) Božiji ideal je podrazumijevao samo dva pola, ne višepolnost, samo muškarac i žena.

ii) U braku, muškarac treba da ostavi svog "oca i majku".

iii) Žena je definisana kao "njegova supruga".

iv) Iako ovo nije naša tema, jasno je da Bog nikada nije namjeravao da ima zbunjenost

polova, a još manje višeseksualnost.

Nije poznato koliko je vremena prošlo od Adamovog i Evinog istjerivanja iz Edenskog vrta (Postanje 3:23) do Kainovog rođenja. Kako god, oboje su shvatili da je Bog obećao Onoga koji će zmiji zgaziti glavu (Postanje 3:15), koja je došla posle njihovog pada u grijeh. To pokazuje i Adam, koji zove svoju ženu "Evom" (što znači "majka svih živih") tek nakon ulaska grijeha u svijet. Eva je svog prvorođenog sina nazvala "Kain", što znači "posjed, posjedovanje". "Muško sam čedo stekla pomoću Gospoda" (Postanje 4:1, KS). Ona je vjerovala da su ušli u posjedovanje Božijeg obećanja.

Adam kao otac

Moralo je da prođe barem godina dana od izlaska iz Edena do rođenja djeteta. Mislim da je Adam morao biti potpuno "pogubljenog uma" kad mu je Eva rekla da će dobiti bebu.

a) S jedne strane, šta će se desiti, kako će se beba roditi, kako će znati kada će to tačno biti? Nisu imali roditelje koje bi pitali, ni knjige koje bi pročitali.

b) S druge strane, čime će hraniti bebu i šta mogu da očekuju da bi joj pomogli, fizički, emotivno, mentalno i, ono što je najvažnije, duhovno?

Siguran sam da je Adam molio za mudrost, i to sve više kako je dijete raslo. A onda je došla druga beba, i možda su mislili da će i ona biti istog karaktera kao i njen stariji brat Kain. Ali, doživjeli su pravi šok! Beba Abel nije bila poput svog velikog brata, i Adam je naučio da se sa tom bebom i djetetom moraju nositi na drugačiji način, u skladu sa njegovom drugačijom ličnošću i interesima.

Koje lekcije ovdje nalazimo, a koje su bitne za svakog oca? Očevi treba da traže mudrost od Boga za odgajanje djeteta i, dok to rade, da traže ono što Bog smatra prioritetima. To su barem dva od sledećih:

i) Odgajaj dijete u skladu sa putem kojim treba da ide (Izreke 22:6).

1. Ovo je Božije obećanje za svako Njegovo dijete: "Učiću te, put ti kazat' kojim ti je ići, savjetovaću te, oko će moje bdjeti nad tobom" (Psalam 32:8, KS). Prije Samsonovog rođenja, njegov otac Manoah je

molio. "Tada se Manoah pomoli Gospodu i reče: 'Molim te, Gospode, neka Božiji čovjek koga si jednom poslao dođe još jednom k nama i pouči nas što ćemo činiti s djetetom (Samsonom) kad se rodi!'" (Sud. 13:8,12, KS).

2. Međutim, kod mnogih, kao i kod Adama i Manoahe, to se ne odnosi na poučavanje djece duhovnim istinama. Koliko je samo očeva i majki, koji su sa svom iskrenošću tražili da nauče svoju djecu putu Božijeg spasenja, da bi ih na kraju vidjeli kako odstupaju od njega? Smatram da se ovo poučavanje i odgajanje djeteta odnosi na njegove dobre prirodne sposobnosti, to jest, ako je dijete skloni finoj umjetnosti, ohrabruj ga u tome, ako je skloni muzici treniraj ga u tome i budi "prirodno" usmjerenje djeteta, pa ono neće odstupiti od njega.

3. Mi smo očevi, ali ne možemo postavljati ograničenja svojoj djeci kad napuste naš dom, a teško ih je održavati čak i kad su pod našim krovom. Zato moramo biti očevi koji se mole za svoju zaštitu i očuvanje svoje djece, a mnogo je roditelja živjelo i umrlo slomljenog srca zbog svoje djece.

Praktična razmatranja

"I vi očevi, ne razdražujte djece svoje, nego ih odgajajte u nauci i strahu (savjetu, upozorenju) od Gospoda" (Efescima 6:4, Bakotić).

Nasuprot stihu u Izrekama 22:6, ovaj stih se bavi očevim stavom prema njihovoj djeci i odnosi se na duhovni aspekt njihovog odgoja. Prva velika realnost je da otac ne može podizati djecu u nauci i savjetu Gospodnjem ako sam ne živi u strahu Gospodnjem, ili veoma malo. Takva osoba će više biti uključena u stvari ovoga svijeta nego u Božije, i živjeće više u skladu sa ovim vremenom nego u svjetlu vječnosti. U kući moga oca, kada bismo prvi put izgovorili ružnu riječ, tata nas nikad nije „pljesnuo“ po guzi, jer uglavnom i nismo znali da je u pitanju ružna riječ. On bi nam

prišao i upitao: „Da li ste ikada čuli da tata koristi tu riječ?“ Naravno da nismo, a tada bi rekao: „Ako ne čujete tatu ili mamu da izgovaraju tu riječ, nemojte je ni vi izgovarati.“ To je bilo to. Svakako, ako bismo ponovo koristili tu riječ, tada je bilo i posledica.

b) Imajući u vidu riječi navedenog stiha, primjećujemo sledeće:

i) Ne razdražujte - znači ne izazivati ogorčenje i ljutnju kod djeteta, koji bi ga vjerovatno odveli do iskaljivanja bijesa.

ii) Odgajanje u nauci - znači sveobuhvatan trening i edukaciju koji se bave umom i moralom, obuzdavanjem strasti i njegovanjem karaktera.

iii) Odgajanje u strahu (savjetu, upozorenju) od Gospoda - znači izlagati se savjetu Gospoda, to jest uputstvu/opomeni Njegove riječi.

Naravno, ove istine se odnose i na majke. Timotej je imao nespašenog oca, ili u najmanju ruku oca koji nije mnogo mario za Božije stvari. Pavle ga podsjeća na vjeru koju

---

je primio od majke i bake (2. Timoteju 1:5).

Zaključne misli

Velika je potreba ne samo za očevima moliocima već i za moliocima među majkama, bakama i dekama, tetkama i tečama, rođacima i prijateljima, jer svijet u kojem djeca danas žive šokantno je drugačiji od onog u kojem smo mi odrastali. Ja sam rođen 1944. godine i sjećam se dana ranog rokenrola i pjevača, ali kad pogledam svijet danas primjećujem sledeće:

a) Sve vezano za muziku i muzičare ovog vremena predstavlja sotonsku neprijatnu buku koja se zove muzikom.

b) Prisutnost obilja droga i njihova široka dostupnost.

c) Rasprostranjenost opakog nasilja koje se u filmovima prikazuje kao normalno.

d) Psovanje, prihvatanje vulgarnosti i bogohuljenja je uobičajena stvar.

e) Promiskuitet (seksualni nemoral) je norma ponašanja.

To je zato što su naša djeca meta Sotone i što cijeli svijet "pliva" u bezbožnosti i zlobi,

protiv koje treba ne samo da molimo, nego istinski da zastupamo, jer ako moje dijete umre nespašeno ono će zauvijek patiti u jami prokletih, plačući i naričući, bez nade, u tami za cijelu vječnost. Koji roditelj može biti ravnodušan kada je u pitanju mogućnost takve vječne budućnosti njegovog djeteta?

Za mene je veliko olakšanje u spoznaji da, kao vjernici, imamo nebeskog Oca koji je uvijek savršen u svim svojim odlukama koje se odnose na nas, bez obzira da li je u pitanju korekcija, upozorenje ili ohrabrenje. Kroz djelo našeg Gospoda, imamo otvorena vrata da govorimo sa Njim ili da On, po Svetom Duhu, govori nama. On nikada nije previše zauzet nečijim potrebama da ne bi mogao da bude uz nas u našim slabostima ili nevolji, i nikada nas ne omalovažava zbog naših slabosti ili ponovljenih grešaka iz prošlosti. Hvala Bogu što imamo takvog Oca, sa uvijek "otvorenim ušima", posebno kada su u pitanju stvari o kojima je upravo govoreno.

*Rowan Jennings, UK
Prevela Vesna Novaković, Podgorica*

VRIJEME

Dani su čovečji kao trava; kao cvet u polju, tako cveta. Dune vetar na nj i nestane ga.

Psalam 103,15-16

Jednom je bio oformljen krug mladih ljudi. Bili su veoma nezadovoljni „starom generacijom“, i zato su se udružili, da kao mlada generacija obelodane svetu svoje revolucionarno mišljenje. Objavili su članak. Objavljivali su svoja mišljenja o umetnosti, religiji i filozofiji. Uvek bi počinjali neskrupčno: „Mi mladi...“

A onda, jednog dana, objavile su velike novine članak. Jedan mladi čovek je u članku napisao, da taj skup prestane govoriti u ime „mladih“, jer su oni već okoštali sredovečni ljudi. Tada je članovima tog kruga odjednom postalo jasno: „Vreme leti tako brzo, da će jednom stići

nova generacija koja će se boriti za svoje pravo i reći: *Sada smo mi mladi.*“ Tako brzo nestaje naš život. Šta onda želimo da radimo sa ovim kratkim bitisanjem između rođenja i smrti?

U jednom austrijskom domu u Galnojkirhenu je jedan stari, stojeći sat sa natpisom: „Vreme je milost.“

Kratko vreme koje smo dobili je nada za uspeh. Možemo ga upropastiti i svoj život pokvariti sebičnošću. A možemo i primiti ovu milost i svoj život ulepšati ljubavlju, koju izliva Isus Hrist u naša srca. On, koji je o-telovljenje Božje ljubavi.

Trebalo bi da našem Spasitelju kažemo: „*Gospode, pomози nam kad smo već kao poljsko cveće, bar da budemo lepi cvetovi. Amin.*“

Wilhelm Busch

BRAČNA KOMUNIKACIJA

"Zato će ostaviti čovjek oca svojega i majku svoju, i priličepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno tijelo."

(1. Mojsijeva 2,24)

Božija namjera za ljude je bila od samog početka da žive u braku. Od Adamovog rebra, Bog je načinio Evu, da bi Adam imao društvo. Bog je želio da Adam i Eva postanu jedno, kao što i danas želi isto za ljude koji ulaze u brak. Brak je dakle odnos koji je Bog ustanovio za ljude. Da bismo imali

dobar odnos sa nekim, potrebna je komunikacija. Ako ne postoji komunikacija, svaki odnos, pa tako i bračni, trpi i odumire polako. Bog iz istog razloga želi da smo mi sa Njim u komunikaciji kroz molitvu koja je ustvari razgovor sa Njim. On to želi da bi naš odnos bio bolji, dublji i sadržajni. Često ljudi razmišljaju o odnosima u kojima nije potrebna komunikacija. Razmišljaju o nekakvoj istoj talasnoj dužini na kojoj nema potrebe za verbalnom komunikacijom. Ne postoji nivo u

braku kada nam više nije potrebna komunikacija! Lijepo je kada nam nisu neophodne riječi i kada komuniciramo na druge načine, kada možemo da "osjetimo" jedni druge. Tome i treba da težimo, ali ako upadnemo u zamku da nema potrebe da razgovaramo, onda će stvari sigurno krenuti nizbrdo.

Dvoje ljudi ne mogu da žive i rade bez komunikacije.

Sa Bogom treba da imamo najprisniji odnos, i da nam On bude na prvom mjestu. Brak teba da bude naš sledeći najprisniji odnos.

Za dobru komunikaciju je jako važna otvorenost. Naša komunikacija sa nekim je bolja i dublja, što smo otvoreniji jedni prema drugima, a na taj način i

odnos postaje bolji i prisniji. Što više mi otkriva o sebi, o svojim osjećanjima, nadama, strahovima, željama i iskustvima, to više i druga osoba dijeli iste stvari sa nama. U braku je neophodno biti otvoren. Dijeliti sve sa svojim bračnim drugom.

Kada (ne ako) se jave problemi, potrebno je razgovarati o njima, o uzrocima, o posljedicama i o rješenju. Rijetki su problemi preko kojih se može preći jer će sami da se riješe ili zaborave. U protivnom oni ostaju kao potencijalne mine koje će se kad-tad aktivirati. Nije dovoljno ni samo razgovarati, treba da znamo i kako da razgovaramo. Moramo se čuvati teških riječi, posebno ako smo ljuti. Treba da povedemo

računa o tome šta ćemo da kažemo jer smo tada skloni uvredljivim i grubim riječima.

"Možete se i srditi, ali nemojte griješiti; sunce da ne zađe nad vašim gnjevom." (Efescima 4,26)

Nikada ne govorimo "nikada". Čuvajmo se takvih riječi kao što su: uvijek, stalno, nikada i sl.

Trudimo se da govorimo u prvom licu jednine umjesto u drugom. Češće da koristimo tzv. JA rečenice umjesto TI rečenica. Izbjegavajmo rečenice tipa:

"Ti nikada ne vodiš računa."

"Uvijek si nezinteresovan."

"Stalno to namjerno radiš!"

Radije koristimo:

"Mislim da bi mogao(la) da više obraćaš pažnju."

"Mislim da bi mogao(la) biti malo više zainteresovan(a)."

"Meni izgleda kao da ponekad to namjerno radiš, i molim te ispravi me ako griješim."

Probajmo da se kontroliramo maksimalno, da razvijamo svoju samo kontrolu. Prošlost je ono za čime se često poseže u konfliktnim situacijama. Toga

se moramo čuvati da ne miješamo prošle i sadašnje probleme. Fokusirajmo se na ono što je aktuelno, umjesto da pozivamo u "pomoć" stari prijav već. Raščlanimo šta je suština problema i pozabavimo se isključivo time. Probleme treba rješavati odmah, a ne ostavljati ih za kasnije kao potencijalni arsenal oružja u budućim konfliktima. U svemu budimo iskreni, jer svako od nas želi i očekuje iskrenost koju možemo dobiti samo onda ako smo i sami iskreni.

Ono što je neophodno za komunikaciju je znati slušati. Dozvolimo partneru da govori a da ne bude prekidan. Pratimo pažljivo ono o čemu nam govori, i budimo sigurni da smo razumjeli na pravi način. Mnogi problemi u brakovima i u drugim vrstama odnosa bi se izbjegli samo kada bi bilo više umijeća slušanja. Često je uzrok problema nesporazum.

Povrh svega je bitno da praštamo. Sjetimo se da smo se zavjetovali da ćemo sa našim bračnim drugom provesti ostatak života, što neće biti moguće bez praštanja.

■

ELLEL SLUŽBA U SRBIJI

Ellel Group UK, pri Ellel center

Kada je pre više od dve hiljade godina Isus hodao ovom zemljom, Njegova glavna preokupacija je bila promena ljudskih života. Isus se nije plašio i nije bio zatečen ljudskim problemima, borbama i potrebama. Bez obzira da li je to bilo na fizički, emotivan ili duhovan način, Isus je brinuo za one koji su mu dolazili po pomoć i nosio je sa sobom život, slobodu i celovitost gde god da je išao.

Mi iz Ellel službe ne verujemo da se puno promenilo od tada! Isus je isti juče, danas i zauvek i još uvek mu je veoma

stalo da donese isceljenje i slobodu onima koji od njega traže pomoć.

Isus možda nije fizički sada ovde na zemlji, ali je svom narodu ostavio isti zadatak: da propoveda Carstvo Božije, da isceljuje bolesne, i da oslobađa one koje je đavo zarobio.

Ko smo mi i šta radimo

Ellel služba je nenedominacijska hrišćanska služba koja je nastala u Engleskoj 1986. godine. Ime je dobila po malom mestu u kojem se rodila. Danas

---

ova služba postoji i funkcionira u preko dvadeset zemalja širom sveta. Naš cilj je da služimo telu Hristovom na dva osnovna načina: prvo, nudimo lično služenje u molitvi onima koji su u takvoj potrebi, i drugo, putem raznih naučavanja, seminara, konferencija i škola obučavamo one koji su zainteresovani da budu efikasniji u služenju i pomaganju drugima.

Tužna istina je da mnogi hrišćani misle i osećaju da ne postoji pravi odgovor za probleme sa kojim se svakodnevno suočavaju bilo da je to neki strah, anksioznost, bilo kakva zavisnost ili izlivi besa, ili možda dugotrajne posledice neke traume ili zlostavljanja ili disfunkcionalnih međuljudskih odnosa... (da navedemo samo neke). Ovaj spisak je mnogo duži. Sa druge strane, predivna činjenica je da je Bog voljan, da je u stanju, i da čezne za tim da donese obnovu Njegovom narodu i osposobi ga da ispuni svaki plan koji On ima za njega. Svako je u prilici, bez izuzetka, da lično doživi Božiji doticaj. Od kako je počeo naš rad, videli smo hiljade promenjenih i isceljenih ljudskih života.

Šta tačno mislimo kada kažemo isceljenje?

Naša definicija isceljenja je jednostavna. Mi verujemo da je isceljenje Božije natprirodno delo kojim on vraća u red sve ono što je bilo u neredu u životu neke osobe. To podrazumeva i posebno obraćanje pažnje na mogući koren problema koji izaziva poteškoće u nečijem životu. Ti koreni mogu biti neopraštanje, greh, neka povreda, duhovna ili emotivna, a može biti i zarobljenost od strane neprijatelja naših duša - đavola. Nakon što kroz razgovor pomognemo nekome da, uz Božiju pomoć, oprost ili se pokaje ili donese neku pobožnu odluku, mi se molimo da Bog donese svoje isceljenje u život te osobe. Ne radi se ovde o nekom čudnom, neobičnom isceljivanju već o najobičnijem učenishvu.

Ellel u Srbiji

Ellel je u Srbiji započeo sa svojim radom 2008. godine kada je održana prezentacija službe u tri grada, u Subotici, Novom Sadu i Leskovcu. U jesen 2008. godine održana je prva šestodnevna škola Ellel službe u

Ellel Ministries

Leskovcu sa preko 40 polaznika. U proleće 2009. godine održana je i druga šestodnevna škola u Novom Sadu sa 34 polaznika. Nakon toga, u jesen 2009. godine pokrenuta je i modularna škola koja traje dve godine. Od 2009. godine do 2016. godine četiri generacije studenata su uspešno završile ovu školu, ukupno oko 100 polaznika. U maju 2012. godine održan je prvi vikend isceljenja koji je organizovala Ellel služba u Srbiji. Od tada do danas je održano trinaest takvih vikenda na kojima je služenje u molitvi pri-

milo oko 130 ljudi. Takođe, bilo je i ličnih služenja u molitvi pod pokroviteljstvom Ellel službe gde se molilo za preko 200 ljudi. Mnogi od tih ljudi svedoče o susretu sa Bogom i o promeni koju su tom prilikom doživeli. Neki opet nisu ništa doživeli i za njih nastavljamo da molimo.

Ellel u Srbiji nastavlja sa svojim radom i zbog toga nam je potrebna molitvena podrška svih onih koji misle da je jedna ovakva služba potrebna našoj zemlji.

Za Ellel u Srbiji
Božidar Galović, Novi Sad

THE UPS & DOWNS OF Pride & Humility

ELLEL MINISTRIES CONFERENCE

2019. MARCH 22-23.

Pride is at the root of the carnal nature of man, the rejection of the wisdom of God in favour of the wisdom of man.

The Bible tells us to "Sober yourselves with humility toward one another, because God opposes the proud but shows favour to the lowly" (James 4:6). As Christians, we are called to walk in humility, yet we often find ourselves in situations where we are perceived as to what pride and humility truly are. Are the things that we value in our personal and professional lives really for God's glory or our pride? Discovering humility means taking self-effacing and having a poor opinion of ourselves! This course will lead us on a journey to look at some of the roots of pride and learn what true Godly humility is, and discover the practical outworking of this in our daily lives.

Topics include:

Understanding Pride, The Origin of Pride, The Roots and Fruits of Pride, Levolution (The Spiritual Strength of Pride), Understanding Humility, The Model of Jesus, Humility in the Life of a Disciple of Jesus, Dealing with Pride and Moving on into Humility

Details:

The Venue: Gimnazija Laza Kostić Novi Sad

Dates: 2019. March 22-23

Schedule: Friday: 9 pm - 8:30 pm, Saturday: 9 am - 4 pm.

Registration fee: 10 € or 1200 RSD

More Information at: JFF

Expert Panel Session

Each year many of the finest in the world's leading universities and other professional organisations working in various fields are invited to participate in our annual expert panel sessions. Originally working as an online event, we have recently moved to a physical event. Together with the world's best minds we are exploring the most important of our respective industries. Currently they are leading the way in 2019. They are: Dr. Paul A. Brink, a member of the World Economic Forum's Executive Council and a former Chairman of the World Bank, and a former President of the World Bank's Board of Directors. He has a long and distinguished career in the field of international development and has been a member of the World Bank's Board of Directors and the World Bank's Board of Governors.

Antiöhija